Anul XVII (Serie nouă) Nr. 10
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA CALEA VICTORIEI, 48-50
ADMINISTRAȚIA STR. SĂRINDAR, 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala Imprimeriilor și Administrația . . . 3.84.30
Direcția . . . . . 5.87.08 | Redacția și Sport 3.79.34
Secretariat general 5.87.00 | Paginația 3.78.86
Secretariatul . . . 5.87.09 | Provincia 3.79.34
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P.T.T. Nr. 3.101.575. 1940

8 PAGINI 3 LEI

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

Miercuri 23 Octomvrie 1940

Revoluție și tradiție în Mișcarea Legionară

Mișcarea Legionară a pornit să schimbe oamenii. Ea crește energii și virtuți sufletești noi, le dă putere de luptă și în formele din afară, răsturnând așezările învechite și înlocuindu-le cu altele alcătuite după nevoile cele mari și adânci ale neamului. In acest sens se poate vorbi de o revoluție legionară și cei ce nu văd în cârmuirea de azi decât o simplă schimbare de regim, n'au nici o perspectivă a vieții politice în mijlocul căreia trăiesc. Noi trăim azi o mare revoluție, cea mai adâncă și mai răscolitoare de suflete și de temelii economice și politice din câte a cunoscut neamul românesc.

Să nu se creadă însă că, după ce așezămintele legionare în stat se vor fi consolidat, după ce oamenii cei drepți și curați vor fi înlăturat pe cei necinstiți și fățarnici, ne vom așeza pe liniștea adormitoare de energii, că nu se vor mai ivi schimbări și înoiri. Mișcarea Legionară e dinamică prin esența ei, ea luptă în continuu pentru mai bine, va descoperi noi țeluri de izbândă, după ce cele vechi vor fi atinse; istoria cârmuirii legionare nu poate cunoaște opriri, ci numai mersul neobosit spre noi orizonturi. Revoluția legionară este deci permanentă și se va coincide cu însăși istoria mișcării.

Dar acest cuvânt, revoluție, poate da naștere la nedumeriri. Nu mă opresc la interpretarea lui greșită care înseamnă neapărat revoluția de sânge și de dezordine, [illegible] răscoale. Revoluție adevărată înseamnă schimbarea a [illegible] instituțiilor, mai rar, cum [illegible] și a sufletelor oamenilor.

Mai este însă o altă nedumerire, asupra căreia trebue să ne oprim. Marea revoluție franceză dela 1789, ca și cele ce au urmat în veacul trecut, au însemnat o răsturnare a temeliei pe care stătea de veacuri societatea. Asociațiile de bresle ale negustorilor au fost desființate, familia a fost slăbită, vechile autonomii administrative ale satelor, viața economică deosebită a provinciilor, au fost răsturnate și chiar credința [illegible] a fost săpată și prigonită. Toată comoara de cumințenie și experiență a trecutului a fost pusă pe foc și în loc s'a încercat clădirea unei lumi noui, fără legături cu istoria. Aceasta însemna pe atunci revoluție și așa a fost, de pildă, la noi vestita revoluție dela 1848.

Revoluția Legionară nu are nici un fel de legătură cu aceste revoluții, nici o asemănare nu se poate face între ea și cele din veacul trecut [illegible] trecutului, ea pune ca principiu înnoirea legăturilor rupte cu tradiția națională. Noi suntem legați de tradiția [illegible] a acestui popor de figura de martir pentru credință a lui Brâncoveanu, prea mult banalizată în ultimul timp, ca și a mulțimilor de osteni necunoscuți cari au căzut apărând, aci la Dunăre, creștinătatea întreagă. Ne simțim legați și de tradiția [illegible], de peste milenii, a zânelui dac, de tradiția satelor care se ocârmuiau singure cu oamenii buni și bătrâni, de înviorarea economiei casnice sătești. Știința noastră e mai apropiată de a cronicarilor [illegible] credința [illegible] dinainte. Noi revendicăm tot ce e nobil, tot ce e frumos din trecutul nostru. Legiunea a înviat virtuțile adormite ale trecutului nostru de glorie și jertfă.

Dar dacă afirmăm legământul trainic între tradiția istorică românească și legiune, cum rămâne cu revoluția? Se mai poate numi Mișcarea Legionară o revoluție? Desigur, căci ea dă anume o revoluție mai adâncă și cu efecte mai trainice ca cele superficiale, pe cari le-am amintit, revoluții democratice, făcute de oameni izolați de trecutul neamului lor. Doar un [illegible] revoluționar al zilelor noastre, Duceie Mussolini, a spus: „Fuori della storia, l'uomo è nulla". Revoluția legionară este tradiția românească luptătoare.

Ea nu urmărește răsturnarea și uciderea trecutului, afară de o trecutului recent și parazitar, instaurat de un regim străin de adevărata viață istorică a țării. Trecutul nostru voevodal și dac ea îl învie, îi dă puteri creatoare. Și o asemenea ridicare a valorilor străbune, ca arme de luptă sufletească, are în adevăr, dreptul să se numească revoluție.

Ce comparație poate fi cu revoluțiile în care o generație, de fapt numai o parte a unei generații, se străduește să răstoarne tot ce au clădit din veacuri toate generațiile trecute, ca și cum opera acestora s'ar mărgini la zidurile care se văd și ce pot răsturna și nu la ce au sădit cu încetul în sufletul național și care nu se poate desrădăcina. Puterile noastre sunt înzecite, pentrucă alături de noi sunt, nu numai cei de ieri, dar toate puterile neamului nostru, dincolo de veacuri.

P. P. Panaitescu

Biserică și Stat

Biserica îndrumonicește omenirea prin Neamurile cari o compun. Un Neam ajuns la conștiința misiunii sale în Istorie, merită să poarte numele de Națiune. O națiune, organică și organizată, își află expresia și legitima în Stat. Statul este creierul și sistemul nervos al Națiunii.

In lumea Ortodoxă, raportul dintre Stat și Dumnezeu este de armonie spirituală, pentrucă suprema legitimitate a unui Stat se afirmă numai prin slujirea lui Dumnezeu în Istorie.

Statul este punctul fericit în care trebue să se încrucișeze: aplecarea lui Dumnezeu către națiunea respectivă, prin descoperirea voii Lui și înălțarea Națiunii la Dumnezeu, prin împlinirea nesovăelnică a voii Lui.

Dumnezeu vorbește Statului prin Biserică. Statul, la rândul lui, slujește lui Dumnezeu tot prin Biserică.

Se naște o problemă: cum trebue să-și înțeleagă și să-și armonizeze rostul și atributele Reprezentanții Bisericii cu Reprezentanții Statului? Cum trebue să [illegible] slujitorii Sfântului Altar, cu „dregătorii" Statului?

In Ortodoxie, această problemă este limpede și se poate realiza „frumos". Dacă pornim dela următorul fapt dogmatic și istoric:

„Atuncea cei doisprezece, adunând mulțimea ucenicilor, au zis: „Nu e bine, ca lăsând noi cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Deci, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați încercați, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i rânduim la treaba aceasta; iară noi să stăruim pururea în rugăciune și în slujba cuvântului." (Faptele Sf. Apostoli 6, 2—4).

Și au rânduit, astfel, pe cei șapte diaconi pentru slujirea la masa dragostei.

Oficiul „diaconilor" a devenit, cu timpul, sacramental. „Ierarhia Bisericii" [illegible] epoca ei de aur. In curgerea vremii, Biserica s'a răspândit și Neamurile s'au încreștinat.

Iată că, azi, înaintea se află în Istorie Neamul născut-creștin: Românii, prin Statul Național Legionar. El va fi îndrumătorul, cel dintâi, [illegible] armonizarea raporturilor dintre Biserică și Stat.

Slujitorii Bisericii se vor ocupa de împlinirea misiunii „oficiului apostolic"—sacramental, adică cu predica și păstorirea duhovnicească.

Dregătorii Statului, vor constitui ierarhia elitelor Neamului. Ei vor îndeplini tot ceeace trebue să însemne îndestularea Poporului prin dragostea de aproapele, prin masa dragostei [illegible] social-administrativă. Care va ridica fiecare prevedere a Neamului la linia de sus, de unde poate intra în oficiul sacramental al Bisericii, prin rânduiala El, care [illegible] prin rugăciuni [illegible] „precum în Cer, așa și pe pământ".

Dregătorii Statului, trebue să organizeze administrarea [illegible] „mesei dragostei". Slujitorii Bisericii, aleși din elitele Statului legionar, trebue să [illegible] teologhisirii, care desmărginește pământescul și face „gura a Neamului" prin care se slăvește Numele lui Dumnezeu.

Preot Ilie I. Imbrescu

La înmormântarea lui Moța și Marin

La 13 Ianuarie 1937, Ion I. Moța și Vasile Marin au căzut în prima linie a frontului, în luptele dela Majadahonda.

Fotografia noastră înfățișează unul din aspectele dela înmormântarea celor doi eroi legionari.

Cortegiul este deschis de Căpitan, având alături pe generalul Zizi Cantacuzino și pe Prat y Soutzo, ministrul Spaniei. Urmează apoi grupul legionarilor cari au luptat în Spania după care vin nesfârșitele coloane de cămăși verzi.

DE VORBĂ CU UN OM AL TRECUTULUI

Am fost apostrofat de unul din cei mai distinși reprezentanți ai generației mari care a construit Statul instituțional al Regelui Carol I, și a pregătit România războiului de întregire. A servit cincizeci de ani țării și ideilor timpului său așa cum i-a cerut tradiția nobilă a celor care au dat partidului liberal de la începutul acestui veac preocupări sociale. A luptat, cu partidul său, pentru împroprietărirea țăranilor și a împlinit-o. A luptat pentru întemeierea unei economii românești și a realizat instituții bine implântate în viața națiel, fabrici, intreprinderi care grupează inițiativă și muncă românească.

Și astăzi noi negăm acestei generații și partidului legat de ea, drepturi pe care le-a câștigat prin cincizeci de ani de Istorie!

Cum noi nu judecăm Istoria, ci numai ne supunem ei, căutându-i doar înțelesul, un astfel de argument poate cântări greu. Și anume revizuiri ar putea să apară necesare. Se cuvine dar să-l cercetăm cu grijă pentru adevăr și pentru conștiința noastră.

Ce drepturi reclamă generația aceasta istorică și, în chip precis, pentru cine?

Dreptul de a reprezenta trecutul, de a vorbi în numele lui, de a fi solidară cu principalele instituții care-și au în acel trecut originea? Desigur. Dealtfel, dacă nu mă înșel și dacă, în loc de generalități ne referim la persoane, în măsura în care vigoarea anilor le stă în sprijin, ei reprezintă, în viața economică și socială, în posturi de răspundere această continuitate cu trecutul care constitue o adevărată noblețe a acestei nații. Și nu văd cum recunoașterea aceasta ar suferi alterări fundamentale, dacă acei care au trădat și idealele generației lor și interesele ei și mai ales pe acele ale țării, vor suferi urmările acestei atitudini. Desolidarizarea marei generații de ei se impune.

Este adevărat că dreptul de a reprezenta trecutul nu mai are caracter politic.

Dar pentru aceasta nu este nimic de făcut. Reprezentarea politică a nației se împlinește de cei care au capacitatea de a-i formula idealele, de a-i realiza în actual aspirațiile, de a-i îndruma dinamismul pe căile realizărilor, cei care-l trăesc viu, continuu înnoiți, destinul cu întoarcerile, cu suferințele și nădejdile legate de existență.

Liberalismul a dat trecutului nostru un sens, o formă coerentă, acordată cu acelea ale națiilor occidentului. Azi funcția lui a încetat. Cu aceasta și funcția politică a generației vechii Românii. Războiul cel mare a adus odată cu mărirea țării, dar mai ales cu accesul maselor la o viață economică mai activă și chiar la viața politică, probleme care depășeau cadrele de gândire, schematismele politice cu care se construise vechiul nostru regat. Și atunci partidele au luat drumuri străine ideologiei lor, și-au falsificat doctrina, s'au prostituat cu practici electorale nefaste, au adus violența, au întrebuințat, primejdios sprijin străin, s'au robit, fără necesitate unui capitalism exas[illegible].

Din acea vreme încă marea generație liberală a încetat a exercita o funcție politică retrăgându-se în fapt, în cultură și economie. Locul ei la conducerea adevărată a partidului a fost luat de oameni care nu aveau nici îndreptățirea istoriei, nici pe aceea a ideologiei și nici măcar al unui mare talent capabil să susție, altfel de cât prin violență, o situație care nu mai răspundea unor realități. Iată dar partidul despărțit de generația care-i dăduse gândul superior și generos, fapta și munca răsplătite de împlinirea istorică a țării. Despărțit în acelaș timp de țară prin doctrina pe care era silit să o scoată ca singură justificare avuabilă a permanenții la conducerea politică. Partidul era astfel o simplă organizație pentru a stăpâni țara. Așa de exactă este situația aceasta în cât, acum doi sau trei ani, când încercările desperate de a menține o situație fără suport moral, în întregime fără legătură cu țara, partidul acesta prin tinerii lui a făcut ultimul act de trădare față de istoria lui, acceptând o Constituție și o organizare politică contrare oricărei tradiții liberale. In realitate acest fel de tradiții încetaseră a fi active, iar tineretul liberal, în cea mai mare măsură, era cucerit de spiritul nou.

Acest spirit nou nu mai îngăduie o reprezentare parțială a țării; el a părăsit ideea ca dialectica alternanței a două sau mai multe reprezentări parțiale dă adevăratul sens al vieței politice. Ea cere o silință, o luptă continuă, o încadrare nediscutată a tuturor conștiințelor pe drumul unic al mântuirei.

6 Septembrie a însemnat consacrarea acestui precept politic și cu aceasta a fixat definitiv poziția țării față de ceiace mai rămâne din vechile partide politice.

Octav Onicescu

LIBERTATEA INDIVIDUALĂ IN STATELE TOTALITARE

Mândria ideologiei politice a statelor democratice era libertatea individuală. O temă pentru susținerea căreia s'au vărsat râuri de cerneală; s'au elaborat vaste construcții teoretice și s'a răscolit așezarea celor mai reale și mai bine închegate unități sociale. Nimic mai presus de libertatea individului, nimic mai sfânt decât respectarea drepturilor sale de a gândi și acționa după voia proprie.

Să privim însă mai deaproape această temă și să-i verificăm încheeturile. Principiul pe care se întemeiază libertatea individuală în statele democratice este cel al identității rațiunii între oameni. Este principiul filosofiei raționaliste, care a construit un om abstract, desbrăcat de orice contingențe naturale și sociale. Prin urmare libertatea individuală întemeiată pe acest principiu filosofic raționalist cerea, *presupunea* un individ în afara oricăror legături cu viața reală. Dela acest postulat filosofic la aplicarea sa practică, în societate, în stat, situația se schimbă total, și se schimbă până la răsturnarea completă chiar a principiului filosofic pe care se baza această libertate.

Cum se manifesta *real* libertatea individuală în statele apusului liberalism? O neîncetată luptă între indivizi, cu scopuri centripete, sfărâmă unitatea socială, împiedecând orice realizare de durată; și cum însăș lupta cerea întrebuințarea tuturor mijloacelor se ajungea la cel mai cras materialism. Dela idealul abstract al libertății raționale, statele democratice au coborît la o stare de haos și de feroce încleștare internă pentru acapararea arbitrară, în mâinile câtorva, a tuturor bunurilor materiale. Numai astfel se putea dispune integral de libertatea individuală. S'au ivit critici chiar în sânul societății democratice, rămânând însă tot la concepția veche. Aceștia au zis: „Să deposedăm pe acei câțiva de libertățile (averile materiale) pe care le au pentru a reda tuturor libertatea. Când fiecare individ va fi liber, va fi liber și statul".

Nimic mai greșit. Pentru a reda libertatea statului, a unității sociale, nu putem și nu avem voe să plecăm dela libertatea individuală. Făcând pe toți „liberi", în baza vechiului principiu, instaurăm tirania prin deschiderea luptei neîncetate între indivizi.

Deci în statele democratice n'a existat niciodată o libertate individuală, o libertate reală, constructivă și care să dea într'adevăr o satisfacție adevărată, morală, omului gonit de dorința de-a realiza fie pe plan moral fie pe plan material.

Oricât de paradoxal va apare, abia statul totalitar — și mă gândesc mai ales la statul legionar — va trebui să reabiliteze libertatea individuală, redând chinuitului om al veacului nostru siguranța traiului sale, a nemuririi sale, a împlinirii idealurilor sale. Cum? Intr'un mod „ciudat" și „paradoxal"... ...(pentru cei de veche mentalitate). Primul paradox este principiul că pentru a reda o adevărată libertate individului nu o vom întemeia pe existența sa ca factor social unic și constitutiv; ci îi vom întemeia libertatea pe libertatea națională, pe factorul constitutiv al nucleului social.

In consecință lupta individului

(Continuare în pag. II-a)

PROBLEMA FIERULUI VECHIU

Reluarea bătăliei fierului vechiu are, pe lângă semnificația ei morală, o mare importanță economică. Cum spunea, cu adevărat, în circulara sa Comandantul mișcării legionare, Horia Sima, această bătălie intră, prin datele ei, în planul de refacere economică a țării.

Pe ce se bazează, în fond, marea ei importanță economică?

Pe două serii de fapte:

In primul rând, pe necesitățile sporite de fier vechiu, servind — alături de minereurile de fier, cocsul metalurgic, fonta și feroaliajele — ca materie primă în producția industriilor siderurgice, industrii cari lucrează cu predilecție pentru apărarea națională.

In al doilea rând, pe lipsa, din ce în ce tot mai simțită, de fier vechiu pe piață, datorită greutăților de colectare internă, dar mai ales datorită greutăților de import ca urmare a situației internaționale.

Industria noastră siderurgică și-a mărit, treptat, în cursul celor douăzeci de ani de după războiu producția de oțel. Ca urmare a acestui fapt ea a fost obligată să importe cantități de fier vechiu din ce în ce mai mari, atingând în anul 1938 cifra maximă de 74.000 tone, față de numai 24.000 tone în anul precedent. Importul acesta se explică prin intensificarea programului de înarmare.

In cursul anului 1939 problema fierului vechiu devine critică, datorită greutăților de import din cauza situației internaționale. Pe de altă parte, nevoile producției sunt sensibil sporite prin instalarea de noui uzine siderurgice la Reșița și Hunedoara.

România fiind o țară în plin proces de industrializare are o cotă anuală de fier vechiu destul de redusă. La un consum anual de 450.000 tone se poate calcula o cotă de fier vechiu de 70.000 tone din care nu se recuperează anual decât 50.000 tone.

La această cotă permanentă de 50.000 tone anual, care provine din consumul de marfă vândută pe piață, se mai adaugă deșeurile dela industriile metalurgice (laminare și prelucrare) circa 80.000 tone. In total, deci, am avea o cotă de 130.000 tone fier vechiu, ce se recuperează de pe piață.

Necesitățile de fier vechiu pentru producția anuală de oțel a României sunt, însă, cu mult mai mari. Ele pot fi evaluate — în funcție de nevoile producției metalurgice — la 230.000 tone. Ceeace înseamnă un minus de 100.000 tone, ce rămâne a fi obținut pe calea importului.

Astăzi importul de fier vechiu nu se mai poate efectua. Țările exportatoare, din cauza necesităților de războiu, au sistat orice export.

In aceste condiții, noi nu ne putem baza în producția de oțel decât pe disponibilitățile proprii de fier vechiu. Aceste disponibilități s'au dovedit, însă, a fi mai reduse decât nevoile producției de oțel.

Iată în ce fel problema fierului vechiu este o problemă capitală pentru producția de fier și oțel, de care are atât de mare nevoe țara.

Bătălia fierului vechiu trebue să recupereze toate cantitățile cari stau astăzi ascunse în țară. Aceste cantități pot fi destul de importante. Cifra lor poate atinge — printr'o sforțare demnă de elanul legionar — până la 200.000 tone.

Cifra reprezintă nu numai un aport însemnat pentru necesitățile producției de oțel — acoperind minusul importului — dar și o valoare economică de aproximativ *șase sute milioane lei*, care se recuperează pentru țară din nimic.

Ințelegând aceste lucruri, legionarii puși să colecteze fierul vechiu, vor înțelege că într'adevăr, nu va trebui să rămână — după ordinul Conducătorului — nici un obiect neridicat. Fiecare are datoria să scotocească toate ungherele, toate podurile și să ridice tot ce găsește. Cu o singură rezervă: aceea dată în ordinul circular: să nu se ridice dela lume decât obiectele ce se oferă și să nu se ia nimic ce nu se dă din toată inima.

Cu fierul vechiu astfel adunat, se va aduce un mare serviciu țării și mișcării legionare.

Ion Veverca

Să se ia aminte

Vechiul regim a lăsat o moștenire cum puține a cunoscut Istoria politică pe paginile de dezastru.

In toate domeniile vieții publice au făcut casă bună necinstea, incapacitatea și lipsa oricărui simț românesc.

Rezultatul nenorocitelor timpuri de ieri se poate vedea astăzi, în plină criză.

Bilanțul cauzelor, l'a făcut lapidar generalul Antonescu, în ultima ședință a Consiliului economic: lipsă de prevedere în domeniul agricol și industrial; absență totală de coordonare în acțiunea economică; măsuri fiscale nechibzuite; concesiuni economice nearmonizate, oneroase și dincolo de realități; mica industrie românească lăsată fără credite; dezordine provocată de lipsa de prevedere și de organizare a teritoriilor cedate — cu aglomerări de populație și fatala scumpire a vieții; ușurința de a lăsa pe cei străini de neam să acapareze alimente pentru export direct sau camuflat; plaga speculanților; autorități cari nu vor să-și facă datoria; lipsa de prevedere și de organizare a regiunilor în cari au fost aglomerate trupe pentru nevoi operative.

La acestea s'au adăugat, cu efectele lor imediate: schimbări adânci din numeroase domenii economice — pentru înlăturarea oamenilor vechilor apucături, cari boicotau și încearcă încă, vrăjmași nouei așezări; măsurile de românizare, care produc goluri, ce nu se pot umple decât în timp; anul agricol nenorocit; dispariția mai multor articole de mare consum, prin acapararea, sau împlinirea unor contracte încheiate de predecesori — dar cari trebuesc respectate; dezorganizarea căilor de comunicație; boicotul și sabotajul abil și permanent al tuturor dușmanilor regimului; lipsa unei evidențe a disponibilităților; și lipsa de coordonare, care nu poate fi înlăturată imediat.

In fața acestora, Generalul Antonescu nu promite imposibilul. Căci nu face o politică de vorbe, de voturi și chiverniseli, ci una de fapte și realități.

O sforțare uriașă de fiecare clipă, o luptă fără seamăn — alături și prin Mișcarea Legionară.

Potrivnică o întreagă lume de profitori a unor vremi înmormântate, de oameni cu capul și sufletul în buzunar, de venetici cari n'au obosit să dea lovituri piezișe.

Ei încearcă să oprească Istoria în loc. Dar Istoria îi va strivi între filele ei, ca pe niște insecte.

Au vreme încă să-și dea seama. Altfel tot ce e viu în țara aceasta li se va ridica împotrivă — încleștarea celor ce nu știu să amenințe, dar știu să răspundă neînduplecat.

Nicolae Andries

DUH ROMÂNESC

CALENDAR

MARȚI, 22 OCTOMVRIE 1940
Ortodox: Sfântul Averchie, episcopul Ierapolei.
Catolic: Sfânta Cordula.
Protestant: Cordula.
Mahomedan: 20 Ramazan 1359.

Sfântul Averchie, piscopul Ierapolei

Părintele nostru, Averchie episcopul a păstorit în cetatea Ierapole sub Marcu Aureliu, iubitul de filosofi. Nu se putea el împăca cu mulțimea care oamenii se închinau idolilor cioplite din piatră și din aur, nebăgând în seamă pe viul Dumnezeu. De aceia ziua și noaptea lui, erau un plâns neîntrerupt; iară mila lui cobora asupra inimei, vărsând peste turma sufletul îndurării.

In ziua, când s'a aprins mânia lui și legea păgânilor s'a dat pe față, era praznic desfrânat și multă închinare idolească. In ziua aceia, aprins de râvna sfântă, intră în capiștea lui Apolon și i-a sdrobit capul, făcând asemenea și celorlalți idoli, frumoși și de mare preț. Apoi s'a coborît la popi, sculați din dulcea lor beție:

„Mergeți la mai marii cetății și le întrebați pe popii și spuneți că, bătându-se în praznic, zeii voștri s'au bătut până la nimicire".

Drept aceea s'a înfuriat norodul păgân și a năvălit asupra sfântului să-l piardă cu grabnică ucidere. Intre fiii norodului se aflau, însă, trei tineri îndrăciți. Simțind apropierea plăcutului lui Dumnezeu, strigau dracii dintr'înșii, cu urlet de lei. Iar tinerii își rupeau carnea cu dinții și mâinile cu neasemuita lor putere. Pe aceștia i-a vindecat sfântul, cerând duhurile.

Spaima puterii diavolești a împiedecat norodul dela uciderea episcopului Averchie. Spaima minunii a schimbat cugetul păgân în bună credință și din acel prilej s'au botezat peste cinci sute de bărbați.

Așa s'a lățit vestea darului acestui sfânt până la antipatul răsăritului, căruia i-a vindecat maica de orbire, până la Roma unde a scos pe draci din Luchila, fiica a împăratului Marcu Aureliu, până în Siria, în Mesopotamia, [illegible] în Cilicia și Frigia. In mitropolia Frigiei, pe care sfântul le-a umblat, [illegible] sfânt [illegible].

De care orbire și îndrăcire, să ne izbăvim și noi prin rugăciunile părintelui Averchie.

Ca să rămânem moștenitori cortul lui Dumnezeu și să întemeiem în suflet sălașul Duhului, neprihănit și sfânt.

Firmilian protosinghelul

RUGĂCIUNEA

Prinde-mi mâna. Deschide-ți sufletul lângă al meu. Vreau să mergem împreună către izvorul rugăciunii — și să-i sorbim înțelesul.

Să ne aducem aminte când ne rugăm, dece ne rugăm. De câte ori n'ai căutat mângâiere în suferința ta, prin rugăciune? Ți-ai strâns tot sufletul răvășit într'un singur cuvânt, și cu toată puterea ai simțit, poate n'ai gândit nici n'ai rostit, rugăciunea: „Doamne, alină chinul!"

Ce rugăciune era aceasta? Era o implorare către Puterile tăriilor. Tu le chemai la tine, aici jos, ca să-ți dea mângâiere. Erai unul din cei mulți care invocă ajutorul cerului pentru lipsurile și slăbiciunile lor de nevoiași ai pământului.

Aceasta e rugăciunea care cere. „Dă Doamne", spun buzele fierbinți și ochii ridicați spre Tronul Indurării. Tu știi că acolo e suprema bunătate, izvorul milei și al carității, tu crezi că rugăciunea ta îți aduce o fărâmă din puterile cerești. O rază a feții cerești a luminat asupra ta și ruga îți este îndeplinită.

Pe vremuri un căpitan de oaste viteaz, înainte de a se lovi cu păgânul, se închina spunând: „Doamne, iată ne vom bate cu necredinciosul, pentru închinare numelui tău; dar nu ne da nouă biruință după păcatele noastre, ci după mare mila ta. Amin".

El știa că biruința nu e a puterii omenești, ci a îndurării dumnezeești. Nu începem noi orice osteneală în semnul Sfintei Cruci?

„Războaiele se câștigă de acela cari au știut să atragă din văzduh, din ceruri, forțele misterioase ale lumii nevăzute, și să-și asigure concursul acestor forțe..."

Așa a vorbit Căpitanul nostru. Așa a crezut nestrămutat, împreună cu cei mai aleși ai Lui. Ei au cunoscut puterea rugăciunii, și, mai mult decât slujitorii cu har, ne-au învățat [illegible] ei. Buzele noastre, altădată [illegible]nse în tăcere în fața bolții, ce ne părea numai albastră, s'au întredeschis și au rostit iar înflorate numele lui Isus. Legiunea ne-a învățat să ne rugăm iarăși, căci ea a întors neamul întreg către Dumnezeu.

Dar sunt rugăciuni care nu cer coborîrea Puterilor de sus, ci mijlocesc înălțarea spre ele.

Vodă Ștefan, răzbit de păgâni, aleargă la chilia sihastrului Daniil, să afle sfat și întărire. „Să aștepte afară, sunt în rugăciune" — răspunse schimnicul.

Căci pentru el, necazul pământesc al Voevodului este puțin lucru față de reculegerea lui în Dumnezeu.

Și dacă încercăm a înțelege, așa este. — Cum, țara se prăpădește, și Daniil mai are timp de rugăciune? — mă întrebi tu. Rugăciunea sihastrului e fără timp. Ea este drum dela vremelnic spre veșnicie. Este uitare de sine și de lume și plecare departe, spre începutul și nesfârșitul etern.

Căci sfinții se roagă altfel decât noi oamenii. Ei se pot ruga și pentru noi, dar pentru ei nu se roagă. Ci dimpotrivă, pornind pe căile contemplării se leapădă de orice legătură lumească, și caută extazul ultim pe care il poate da vederea feții lui Dumnezeu. Și ruga lui începe ca și a noastră: „Domnului să ne rugăm". Dar de aici încolo, cel ce la calea sfințeniei se înalță în încordare spirituală spre dăruire desăvârșită: „Ție Doamne" — este închinarea lui sufletească.

Cel ce se roagă ca sfânt dă totul și nu cere nimic, doar numai puterea de a se dărui. El se leapădă de omenesc și pământean, contemplarea lui religioasă nu e chemare, ci tindere spre înalt, eculegerea care il apropie de extaz il scoate dintre muritori. Dincolo de durere și slăbiciuni este lumea desăvârșită a Binelui veșnic. Ruga il înalță pe sfânt până acolo unde spiritul nostru de robi ai pământului nu poate ajunge. Abea cutezăm a bănui lumea în care cel menit sfințeniei locuește cu duhul.

Și atunci când sihastrul e adâncit în rugăciunea înălțătoare, ce preț poate avea grija lumească a Voevodului? „Să aștepte..."

Acest cuvânt desparte ierarhic ruga lumească de cea divină. Daniil se poate ruga și pentru ajutorarea lui Ștefan. Dar abea dupăce se va fi întors din căile înalte ale sfințeniei. Dăruirea sa către Dumnezeu stă mai presus de grija lui Ștefan pentru Țară. Voevodul crede și el așa, căci așteaptă pânăce Daniil își mântue ruga și se poate întoarce spre cele ale lumii.

Contemplarea divinității prin rugăciunea de dăruire nu e o cale a celor slabi ai pământului. Depășirea de sine cere cele mai mari puteri sufletești. Atingerea sfințeniei este cel mai înalt eroism al spiritului. Este o trecere dincolo, mai grea decât moartea pentru trup. Cel ce o poate face, este cu drept cuvânt un sfânt.

Și sfântul nu e un om al slăbiciunii, nici pe pământ. Căci Daniil, întors din rugă, îi spune Voevodului, dându-i curaj: „Mergi și strânge-ți oastea, căci Dumnezeu te va ajuta să birui."

Sfântul este un razim al eroului, care împlinește prin faptă cuvântul lui Dumnezeu pe pământ.

Iar tu să cunoști, când îți pleci fruntea în fața lui Isus, dacă ceri sau te dăruești.

Barbu Slușanschi

pentru libertate se realizează în măsura în care națiunea devine liberă, în măsura în care familia sa câștigă această libertate, în măsura în care unitatea socială își îndeplinește idealul. Libertatea aceasta a individului primește un temeiu greu; individul, în lupta sa, dobândește forțe nespuse, libertatea lui devine plină de sens, il depășește și poartă un adânc înțeles uman spiritual.

Libertatea nu se decretează ci se cucerește ea rezultă din trăire, din credința în existența unor valori care sunt dincolo de viața materială a fiecăruia dintre noi. Și cu adevărat liber, în acest sens, nu este decât acel ce a ajuns la marea înălțime de atitudine de a se dărui ca viață și moarte idealului național.

Individul democrațiilor este un individ torturat, în continuă căutare, sceptic dacă nu nihilist, anarhic, dacă nu căzut în cea mai josnică stare de materialism egoist. Niciodată sufletul său nu cunoaște ceace poate fi numit cu adevărat libertate. Abia întoarcerea la valorile morale ale libertății, realizate prin trăirea unor idealuri ce se nasc și se amplifică în viața colectivă a națiunii, a bisericii, îndrumează sbuciumul său pe calea unei lupte constructive. In locul libertății formale apare libertatea luptei pentru ideal.

Greșită ar fi interpretarea că în statul totalitar individul pierde din inițiativă; forța fiecăruia este nu mai puțin un element dinamic, care însă depășește sfera îngustă a vieții individuale. Numai în felul acesta individul ca unicitate, ca persoană, își regăsește înțelegerea proprie, menirea sa; libertatea luptei și a trudei sale intră și se contopește cu libertatea afirmării ca popor. Este o libertate care se cucerește greu dar care—numai ea — poate da plenitudinea unei vieți individuale nemuritoare.

Leon Topa

INSCRIPȚII

Gravură în lemn dela mânăstirea Neamțu, reprezentând pe sfântul Grigore Pialogul

PRIETENUL nostru, cântecul; camaradul de totdeauna, în vremuri bune ca și'n vremuri aspre. Imnul Legionar a plecat din ședințe de cuib, în marș, în campanie electorală, în temnițe, pe drumul cu morminte, în pasul biruinței.

E atât de falnic, atâta dogoare cuprinde, când se înalță să răscolească văzduhul, că topește amărăciunile și limpezește cugetul.

Deaceia cântăm, cântăm cu entuziasm, cu tărie, cu convingere. Nu ca să ne controlăm vocile, coardele, ci ca să ne exprimăm. Gândim cântând, muncim cântând, ne-am cântat și necazurile și bucuriile. Iată pentru ce cântăm. Indiferent dacă avem 20 sau 50 de ani. Laolaltă, în acelaș crez, în aceiaș lege, cu aceleaș îndatoriri.

Incât să se înțeleagă că noi cântăm credința noastră, senin și în cadență hotărîtă, ruptă, ostășească.

Cântecul legionar, camaradul nostru nedespărțit e azi în plină sărbătoare.

*

INTR'UN răvaș de pe frontul spaniol, Ion Moța **scrie acest îndemn pentru vremurile de răspântie, pe care le-a prevăzut:**

„Să lăsăm cu toții la o parte vorbirea cea multă, și mai ales să lăsăm la o parte credința că ne-am împlinit datoriile prin asemenea lupte de vorbă goală, prin paradă și laudă stearpă ori prin hotăriri care nu sunt urmate de aspra greutate a faptei, a jertfei, a poverii.

Să ne desbrăcăm de toate slăbiciunile, de temerile și lăcomiile noastre, să ne înălțăm la creastă îmbrăcați în tot ce are sufletul nostru mai bun, mai viteaz, mai curat".

Sunt incrustări de Duh legionar în stânca veacului.

*

ERA timp îndelung de când nu am mai citit vers nou, colțuros ca un perete de peșteră, vers din frământarea de ioance a sufletului lui Aron Cotruș.

Merge actualul Cotruș al... „țundrei de flăcări":

„țundri de flăcări ți-aruncară pe umeri
„să suferi înmiit cât toți ceilalți
„și rănile nicicând să nu-ți numeri".

Este Horia, întruchiparea trasilvăneană a îndârjirei și a suferinței eroica,

Horia așteptărilor de totdeauna ale durerilor și năzuințelor românești:

„așteptăm din munții tăi de-acum
„un Horia uriaș al gândului,
„cu străfulgerările și văzul lui
„să lumineze drumul nostru orb și strâmb"...

Pe Aron Cotruș l-am întâlnit acum vre-o doi ani, în stradă și mi-a recitat versuri inedite, versuri prigonite, versuri în care se sbătea să-și arunce lavă și flăcări, vulcanii, vedeniile din inima lui năpraznică.

Ele totuș atât de aproape de noi — sunt în cărțile lui, autentic și pietros..

*

CÂND Căpitanul punea ca supremă lege a Legiunii iubirea, ci se așza prin aceasta pe linia împărătească a dreptei credințe.

Intr'o eră bântuită încă de raționalism și scepticism, când valurile „moderne" bat puternic corabia înnoirilor, e bine să se știe că adevărul închis în iubire a găsit în toate vremurile tălmacii săi.

Pe căile marilor adevăruri s'au întâlnit întotdeauna geniile.

Dacă n'ar fi decât să-l pomenim pe Goethe care în anii săi tineri spunea că „nu putem cunoaște decât doar ceeace iubim și cu cât mai puternică și mai vie va fi iubirea, ba chiar patima, cu atât mai adâncă și mai deplină va fi cunoștința", dacă n'ar fi decât să ascultăm pe Leonardo da Vinci după care, „orice mare dragoste este fiica unei mari cunoașteri", și încă adevărul acesta al legăturii dintre iubire și cunoaștere ar arunca o nouă lumină asupra stilului burghez de a concepe știința.

Căci știința nu e ceva neutral și rece ci înseamnă luare de atitudine și iubire înțelegătoare față de obiect.

Solitarul de la Port-Royal ne-o spune hotărît: „dragostea și rațiunea sunt una și aceeași".

Tot ce e viu simte și iubește. Așa zisa știință a vremurilor noastre este deaceea știință moartă.

Iar moartea aceasta a duhului cercetător este într'un anumit sens chiar păcat; păcat față de viață și față de Logos în acelaș timp.

*

AȚI ascultat vreodată LEGENDA NICADORILOR?

Cântecul acela trist — sfâșietor de trist — care închide în accentele și amănuntele lui jalea tinereții noastre...

Sunt atât de clare, de sugestive versurile...

. . . .

„Spune legenda că a fost o țară
Cu holde de aur și cer fermecat,
Cu freamăt de codri și cântec de ape,
Cu sfinte troițe pe altițe de sat".

„Mai spune legenda că anii trecură
Și acel colț de țară a fost invadat
De hoarde străine de legi și datini
Hienele morții de neam blestemat".

„Pornise furtuna prigoanei prin țară.
Legenda nu spune câți morți au căzut.
Ne spun doar bătrânii c'ar fi cimitire
De morți fără cruce și fără de scut.

„Din volbura vremii scăldată în sânge
Trei frați buni de cruce și sfinți Nicadori
Ucis-au călăul ce țara-și vânduse
Și ciocul atâtor și atâtor feciori".

Cândva — și poate mai curând chiar decât credem noi—vom strânge în câteva pagini toată orchestrația gândurilor și imaginilor cântecului legionar — și, atunci, avem să vorbim și despre valoarea poetică a acestor versuri. Până atunci citiți-le — dacă nu le știți a cânta — încet și cadențat în seară.

Cuvintele cad ritmic, cum brațele lor au ridicat și spart sare ocnelor...

*

CÂND AI pătruns taina răstignirii lui Christos, este greu să renunți la lupta pentru adevăr și dreptate.

Când crezi în învierea lui Iisus, este ușor să cazi, ucis de minciună și împilare. Fiindcă adevărata viață începe acolo unde Invierea Mântuitorului ne cheamă prin jertfă.

Nu mor decât cei ce nu l-au văzut pe Christos înălțându-se de-a dreapta Tatălui!

„Omul doar nu a fost născut pentru a trăi numai decât un număr nu știu cât de ani, — ci pentru a se apropia de Dumnezeu prin faptele vieții sale!"

Astfel vedea Moța **rostul adevăratei vieți, al vieții pe care a trăit-o.**

*

UN VECHIU și bun camarad de Facultate mi-a adus zilele astea, la Redacție, două articole. Două portrete ale unor camarazi legionari uciși. Iată — vreau să mă mărturisesc public. Le-am luat fără să am încredere în ele. Dar când le-am cetit am rămas extaziat și cuprins de nostalgia lagărului...

Din nou m'a durut atât de mult faptul de-a nu fi fost și eu în lagăr...

Erau acolo mizerii mari—era sârmă ghimpată de jur împrejur și poate c'ar fi fost greu pentru mine, atât de învățat cu confortul, să mă deprind cu acestea — dar...

Imi povestea un alt camarad, care n'a ieșit din lagăre decât odată cu desființarea lor, cum din când în când, fără să vrea, trăia din plin nesiguranța momentului imediat următor...

Și, totuși, uneori, regret atât de mult că n'am fost și eu acolo... Că n'am trăit și eu zi de zi în ce a avut mai viu Legiunea...

Oare, îmi înțelegeți sinceritatea?

Mă doare atât de mult că n'am fost în Lagăr. Sigur — aș fi putut poate să fiu mai bun, mai pur.

*

FRAGMENT

. . . . . .

„Eram cu totul absorbit de sublimul brazilor grei de zăpadă și copleșit de amintirea unui mai vechiu drum pe care-l făcusem cu câțiva ani înainte printr'o ninsoare de basm.

Gerul se'nmuiase și din înaltul cerului zăpada cădea liniștit în fulgi mari, unii după alții, întocmai ca într'o poveste din Scandinavia.

De undeva, de pe aproape, plângeau jale mare buciumele și totul se cuprindea și'nțelegea în cartea închisă a unor destine de oameni. Destine de mucenici-eroi.

Mergeam — poate ați identificat— după o înmormântare. Desigur că și din marea mea neobișnuință față de ritual dar și din cauza greului doliu — înmormântarea aceea mi-a rămas ca unul din cele mai impresionante momente din vieață.

. . . .

RADIO

Marți 22 Octombrie 1940

Marți 22 Octombrie
RADIO ROMANIA
RADIO BUCUREȘTI
și POSTUL PE UNDA SCURTA 32.4

6.45: ORA DIMINEȚII.
13.00: Ora. Cota apelor Dunării și a bărei Sulina; Informațiuni artistice.
13.10: Muzică spaniolă (discuri).
14.00: Radio-jurnal (II).
14.20: D-na Elena Zamora (voce, acomp. la chitară havaiană de Gh. Marcu și la pian de Mișu Constantinescu).
14.45: Radio-jurnal (III).
15.00: Jurnal cultural.
18.30: Inștiințări pentru refugiați.
19.00: Ora: Preludiile la actele I și III din „Traviata" de Verdi (Orch. Filarm. din New York dir. de Toscanini).
19.10: Cercetarea științifică în Statul legionar de Gh. Manu.
19.25: Instrumente diferite (discuri).
19.50: Inștiințări pentru refugiați.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.15: Constantin Silvestri (Pian): Compoziții proprii în I-a audiție.
21.02: Concert simfonic al Orchestrei Radio dir. de Th. Rogalski.
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.20: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană și italiană.
22.35: Inștiințări pentru refugiați.
22.50: Cântărețe de operă (discuri).
23.10: Muzică ușoară (discuri).
23.30: Jurnal pentru străinătate în limbile: franceză și engleză.

Posturile străine cari emit radio-jurnal în limba română:

Ora 18.45: Dunărea 325.4 m.
Ora 18.45: Zeesen 31.38 m.
Ora 19.45: Tirana 49.30 m. (afară de Duminecă).
Ora 20.15: Zeesen 31.38 m.
Ora 20.45: Roma, 31.02—25.51 m.
Ora 20.15: Bari 283.3 m.
Ora 20.300 Dunărea 325.4.
Ora 20.35: Zeesen 31.38 m.
Ora 21.35: Belgrad 49.18 m.
Ora 22.15: Dunărea 325.4 m.
Ora 22.40: Daventry Colonial, 261 m.—60.96 m.—41.90 m.

CUVANTUL FEMEII

O inițiativă binevenită

Doamnele din Organizația Legionară au deschis Luni o cantină. Un fapt care s'a mai întâmplat la noi. Dar ori și de câte ori s'ar fi întâmplat acesta trebue relevat fiindcă se valorifică în plus prin momentul just căruia îi corespunde și prin simțimântul cu care e săvârșit.

Prin această faptă, grupul de femei legionare adaugă și simțirea de datorie a carității care lipsea în alte acte de asistența românească.

Inițiativa este o evidență morală. Un alt aspect într'un regim în care *„a face"* înseamnă mai mult decât *„a vorbi"* în care asistența e altceva decât o problemă; *E o atitudine.*

In vreme ce mai sunt femei cari cred că's obligate să stropșească calomnia, să împrăștie seninul în opinia publică. In timp ce altele *latră* ca să nu turbure și se agață în amintire de imaginea unui regim pierdut, în care ele ca doamne voalate, țineau prioritatea în rândul afaceriștilor. Iată, acesora le stă ca o jerbă a purelor intențiuni, fapta doamnelor legionare.

Cantina. Avem o credință pecorativă despre ce poate fi o cantină, ce se poate servi, cine poate veni.

Serviciul la o cantină ar fi jenat stilul de cucoană, „geure pass".

Desigur și femeile acestea au dat. Au fost poate mai bogate în dărnicie. Au fost poate mai generoase. Titlu cu care se mândriau. Erau în modă, în obiceiul creștinesc. Aparent! Au făcut-o pentru cei ce plângeau, plângând în inima lor? Fără să fi suferit cu cei ce umileau sărutând o mână, dar pătată uneori, alteori rece.

Lucrau în filantropie — fiindcă titlul de femee de lume, de cucoană, implica și această activitate.

Și dădeau din ce aveau prea mult. Șirul celor ce au dat în felul de mai sus este început însă ceva mai fenin de domnițe, jupânițe, și de multele femei prin care a existat nația; jertă țării prin pruncii născuți și crescuți cu trudă, cu pierderea frumuseții, a tinereții, a liniștei. Firul se leagă prin sinceritate, plinătate cu femeile legionare de azi trecând cu nod imens peste asistența cu serbări în care pe seama celor în lipsă se petrecea. Acum s'a terminat.

Femeile legionare după ce au dat bani din puținii ce-i puteau avea strânși pentru mici bucurii femeești, dau vremea lor, *odihna lor. Servesc* la acea cantină. Intocmai cum au făcut-o cu mare efect moral asupra lor și asupra celor ajutați femeile germane în preajma iernii servind la mici restaurante naționale „Eintopfgericht" — filantropie.

Iar istroai naționalistă nu începe cu ele începutul. Ceeace ne face mirarea este le-am auzit că nu vor să facă acest lucru ca să umple o vreme. *Dar că simt nevoia de a face ceva prin care să servească cu mâinile lor; simt că nevoile țării s'ar putea ușura cu mâinile lor.*

Vor servi pe cei ce nu pot strânge că n-au bani destui. *Pot servi și pe cei ce având bani se bucură dându-și văzându-i astfel.* Pot servi pe cei ce din pricina refugiului nu și-au reorganizat o gospodărie. Câți sunt dintre ei acum în preajma iernii prea timpuriu sosit cari n'au nici adresă, n'au masă, nau foc, nu au haine, nu au bani.

Poate unii nici nu cer! Pe aceștia nu-i știm.

Vor veni singuri la masa doamnelor legionare.

Pentru o hrană îi ferim *de a se numi, gândindu-se prea mult la un prânz neasigurat.*

Acestora și celor ce vor răspunde prin nevoia lor venind la cantină, le lăsăm liber cursul unei adesiuni, începută de ani, întărită de frenezia unei liberări într'o zi de Septembrie.

Inițiativa a cărei apologie nu m'am stăpânit de a o face pornește în frunte cu o mamă, discretă și bărbată, Doamna Tell dintr'un îndemn fără rezerve, fără condiții. Femeile ce-i urmează prin ajutorul ce i-l dau trăesc simțimântul că se alătură efortului unanim creator al destinului istoric.

Prof. Emilia Bogdan

ELITA NAȚIONALĂ

Pentru contemporanii lor, înțelepții noștri, pionerii de mare incandescență lăuntrică ai naționalismului integral, intransigent, al naționalismului răsbunător de veacuri adormite în fruntariile noastre sufletești, erau stingheri și fără forța de convingere pe care aceștia au exercitat-o, însă, asupra generațiilor ce i-au urmat, i-au înțeles, i-au satisfăcut.

Ne aflăm azi în plin șantier al **devenirii** românești, angajați cu destinul să răscolim furtunile de tării, de înțelepciune și de bătrâne comandamente ale trecutului.

Ne aflăm în plină bătălie a înnoirilor naționale, în crâncenă ofensivă a primenirilor. Nu simțiți că se petrece în țara aceasta călită în dureri și bucurii laolaltă, ceva ca o dereticare gospodărească, un scuturat general de dinainte de paște? Invierile nu ne pot găsi cu casa răvășită, cu gospodăria plină de duhurile și praful unui an de așteptare. Invierea se primește în straie nouă, curate, proaspete.

Pentru învierea neamului românesc deci, ne trebue un suflet nou, proaspăt, scăldat în apa bobotezelor, un suflet vindecat de otrăvirile trecute și iluminat de credința lui cea mare.

Credința legionară a dat temeliilor acestui pământ, harul mucenicilor și rodul mormintelor.

Credința legionară a rodit trările spirituale, iar din ele au răsărit biruințele, mai întâi biruința asupra morții; mai apoi—și-n plină desfășurare— biruința asupra vieții.

Asupra morții, biruința a fost de un tragism sguduitor dar măreț, biruință netedă, act de convingere fără retușări. Biruința ostașului căzut la, și pentru, datorie de neam. Biruința tranșeelor ca și a temnițelor. Contra dușmanului din afară ca și a celui dinlăuntru. Impotriva celui loial și încadrat disciplinei și legilor războiului ca și împotriva celui fără de lege, celui meschin mai crud decât diavolul.

Aici, în mormintele legionare, pietre de credință și hotar între două lumi din sufletul neamului nostru, lumea rea care-a săpat mormintele și lumea bună care-a intrat în ele, s'au zidit temeliile **elitei naționale.**

Biruința asupra vieții — este examenul permanent, cel mai dificil, pentru **consolidarea** elitei naționale. Va trebui deci ca **Viața** să trăiască în spiritul în care **s'a murit!**

Aceasta este linia de foc, linia de credință a prigoanelor, a luptei și a biruinței legionare. In spirit legionar, biruința nu înseamnă un moment final, un tablou care închide un spectacol, promovând aplauze. Nu. Biruința înseamnă desfășurare, veac, veacuri, pentrucă a birui în țara noastră, este a o fi smuls din formele ei vechi, inconforme, neromânești, nenaționale, a o consolida în actul ei de adevărată și totală renaștere și a-i **organiza** destinul. Incât biruința nu are finalitate decât în înfrângere. Ori Mișcarea Legionară nu a cunoscut înfrângeri. Deci România Legionară, în a cărei înviere am crezut cu jurământ **(„Să credem în învierea României Legionare și-n sfărâmarea zidului de ură și de mișelie care-o împresoară".** — Cărticica Șefului de Cuib, punctul 10) nu va avea înfrângeri. Va birui. Pentrucă biruința, în sens legionar, este continuitate și nesfârșire.

Pe acest definitiv făgaș al destinului românesc legionar, spuneam, se află marele examen, clipă de clipă, al elitei românești. Ceasul biruinței legionare a fost vestitor de promovare a acelei **elite** gândite și profetizate de Căpitan: **elita virtuoasă, jertfelnică, dreaptă, patriotică, cinstită, muncitoare, disciplinată, loială și de onoare.**

Căpitanul a refuzat „un stat nou cu oameni cu păcate vechi". Statul trebue să fie expresia unei națiuni-școală de spiritualitate înaltă, școala din care va ieși educat **Omul nou.** Iar **Omul nou** este creiatorul de **Elită națională.**

„Pe ce trebue să se întemeieze o elită: a) **Curățenia sufletească;** b) **Capacitatea de muncă și de creație;** c) **Vitejia;** d) **Viața aspră și războirea permanentă cu greutățile așezate în calea neamului;** e) **Sărăcie, adică renunțare voluntară de a acumula averi;** f) **Credință în Dumnezeu;** g) **Dragostea".** (Pentru Legionari pagina 393).

Deci să nu fie socotită elita națională ca un compartiment special bazat pe criterii **comode.**

Criteriile de selecție ale elitei sunt aspre pentru cei ce le-au înțeles altfel, democratic.

In elita națională nu poate intra oricine, cine vrea, ci **cine merită.** — Este un principiu legionar, principiu fundamental. Nu există locuri rezervate. Sunt numai posibilități nesfârșite de a pătrunde prin însușiri sufletești și capacitate de luptă pe șantierul Țării.

Oriunde, unde se muncește.

Oriunde, este serviciul comandat al Țării.

Suntem ostași ai aceluiaș crez: **crezul muncii naționale.**

Oriunde ne-am afla, în ateliere sau biblioteci, la câmp, pe ogoare, ca și-n birouri administrative, aplecat pe un spalt de gazetă, agățat cu cârlige de stâlpii de telegraf, sau în tranșea de creație în luptă cu manuscrisul, bronzul sau lutul.

Ceiace ne trebue, este să ne ridicăm dintre noi elita națională, pe meterezele muncii constructive, noua arhitectură spirituală a țării.

Ceiace vrem — să devenim, toată țara, tot neamul, o elită națională.

Intr'acea zi, biruința legionară va fi atins pragul ei de sus, unde-și va făuri foișor de lumină peste veacuri viitoare.

Când contemporaneitatea refractară, distantă, represivă de ieri, contemporaneitatea amabilă de azi va deveni contemporaneitatea unanim contemplativă a fenomenului legionar biruitor.

Ion Băl[illegible]

DIN LUMEA LEGIONARĂ

UN SALUT CĂPITANULUI, LUI ION MOŢA ŞI VASILE MARIN

Crima unui diplomat

Infiorătorul cinic şi stupidul asasinat, pe care nişte cruzi miniştri,— cuvânt ce rimează atât de bine cu „dniştri", — l-au săvârşit faţă de un mare şi arzător patriot, de un caracter clasic şi de o inteligenţă însorită, care era Căpitanul Codreanu, — ne face să evocăm în aceeaşi clipă pe cei mai dragi locotenenţi ai săi, fraţii lui în eroism, Moţa şi Marin Vasile, mucenici căzuţi glorios în Spania, la Majadahonda, pentru Christos şi latinitate.

In aceste ceasuri de emoţionantă duioşie, când triumful Legiunii vine din nenorocire prea târziu, marele şef ne mai fiind printre noi, pentru a gusta cu toţi camarazii săi fructele dulci-amare ale victoriei, nu este poate inutil de a fixa câteva scurte amintiri despre cei doi apostoli, martiri în veci neuitaţi, vrednici de a fi consacraţi de religia noastră ca nişte veneraţi sfinţi ai bisericii naţionale.

Către finele lunii Ianuarie 1937, mă aflam în calitate de ministru plenipotenţiar, cu aproape unanimitatea corpului diplomatic acreditat în Spania, la frontiera acestei ţări, la Hendeye şi la St. Jean de Luz.

Toate guvernele erau însă de acord a mai aştepta alte succese, mai decisive, înainte de a recunoaşte pe generalisimul Franco ca şeful guvernului oficial al Spaniei şi numai atunci să putem trece şi noi în acea jumătate a ţării cucerită de Franco.

In urma unei conferinţe a tuturor diplomaţilor de la frontieră, sub preşedinţia d-lui Herbette, ambasadorul Franţei, s'a hotărît cu unanimitate, că nici în jumătatea cealaltă de ţară, ocupată de „roşii" nu putem intra, căci ar fi fost a da o adeziune morală şi o recunoaştere politică a acelor criminali anarhişti, care sub conducerea lui Largo Caballero ardeau bisericile, omorau preoţii, torturau femeile şi copiii, nerespectând nici măcar elementarul principiu internaţional al exteritorialităţii. Ministrul Cubei, care rămăsese cu imprudenţă în Madrid, a fost găsit omorît înaintea porţii Legaţiei sale. Aceiaşi soartă o avusese un ministru trimis de Belgia în anchetă.

Cea mai mare parte din diplomaţi plecasem în concediu la începutul lunii Iulie, cu mult înainte de izbucnirea revoluţiei lui Franco. Calmul cel mai desăvârşit domnea în Spania şi dacă bolşevicii nu ar fi făcut greşala să asasineze în plină vară pe Calvo Sotelo, revoluţia ar fi izbucnit poate peste un an sau doi, căci ea nu era încă preparată.

Noi lăsasem la legaţiunile noastre în Madrid, să ne ţie locul, câte un secretar sau un consilier, cum se face de obicei.

Actele oficiale ai concediilor noastre în regulă, înainte de revoluţie, sunt o mărturie şi poate sunt necesare pentru a astupa gurile trăncănitoare ale vulgarilor calomniatori.

Când jurnalele anunţară pe o zi rece de Ianuarie, că un grup de voluntari români având în frunte pe Moţa şi Marin Vasile, sosiseră în Spania să lupte pe frontul naţional al lui Franco, am simţit mândria de a fi român. Vai, abia câteva zile după aceea, fuserăm profund îndureraţi de o groaznică veste, care spunea laconic: Moţa şi Marin Vasile au fost omorâţi în primele rânduri ale unei îngrozitoare bătălii!...

Am adresat imediat o telegramă generalisimului Franco pentru a mă informa în ce circumstanţe şi în ce loc au căzut cei doi eroi români.

Generalisimul profund mişcat de moartea vitejească a celor doi voluntari, dădu ordin directorului său de cabinet, d. Sangronis, de a-mi trimite amănuntele, exprimându-şi în acea scrisoare calda sa admiraţie şi recunoştinţă, pentru eroii sfârtecaţi de un obuz la Majadahonda.

Din această scrisoare, pe care o posed în original, detaşez această frază:

„Comunicaţi Ministrului Român că bravura şi eroismul cu care s'au comportat toţi voluntarii români, au produs cea mai frumoasă impresie şi sângele vărsat de ei va contribui a lega foarte strâns pe viitor România şi Spania cea nouă".

Am trimis, după prima emoţie, condoleanţele mele familiilor eroilor şi decanului avocaţilor din Bucureşti, — căci valoroşii tineri erau avocaţi, cu care ne mândream.

Nu am uitat să trimit şi obolul meu de patriot pentru înmormântarea lor, căci jurnalele române făceau apel la contribuţia publică. Nu m'am eschivat.

A doua zi am primit o telegramă, pe care o păstrez cu drag şi azi, şi care zicea:

„Mulţumiri călduroase. Foarte îngrijoraţi de soarta legionarilor Alex. Cantacuzino şi preotul Dumitrescu. Vă rugăm a ne comunica ştiri. Semnat: Corneliu Codreanu.

Scump şi mare şef!.. Cu lacrimile abia şterse, cu durerea abia înăbuşită, el se îngrijea ca un adevărat părinte de soarta celorlalţi copii scumpi ai săi!..

Cu riscul de a displace la centru, m'am pus la dispoziţia Căpitanului şi am descoperit la Salamanca adresa celor doi camarazi, pe care i-am trimis-o.

Spaţiul nu-mi permite să spun azi şi alte amănunte. Voi face-o altă dată.

Este totuşi necesar să arăt în câteva fraze fugitive, ce oameni cu măştile hidoase ale unui fals naţionalism erau atunci la putere în Bucureşti.

Prigoana scelerată în contra chiar şi acelora care simpatizau numai o generoasă şi patriotică mişcare, începea să-şi arate zorile ei însângerate.

Generalul Cantacuzino-Grănicerul a venit peste câteva zile în Spania ca să întovărăşească spre ţară pe scumpii săi morţi, floarea nemuritoare a jertfei.

Iată acum şi abominabila mea crimă.

Cu zelul ce credeam datorit unor compatrioţi, am luat toate măsurile să facilitez trecerea prin Franţa a rămăşiţelor sfinte ale lui Moţa şi Marin, acompaniaţi de alţi 5 voluntari şi de generalul şeful lor.

La frontiera spaniolă, colonelul Iulian Troncoso, aducând după front un regiment de splendizi falangişti, făcu cele mai mari onoruri militare, din ordinul lui Franco, vitejilor latini, fraţi adevăraţi cu Spaniolii şi demni coborîtori ai lui Traian, care veniseră să se jertfească, ca martiri sublimi ai latinităţii, — cum s'a exprimat colonelul într'un magnific discurs.

Răspunsul generalului Grănicerul a fost un imn al recunoştinţei şi al durerii, care purifică şi înalţă.

Am crezut că îndeplinesc elementara mea datorie de român şi ministru al ţării mele, trimiţând o jerbă de flori legată cu tricolorul român, pentru a fi pusă pe coşciugele eroilor neamului, comunicând fapta mea Ministrului Afacerilor Străine din Bucureşti. Atât a fost de ajuns. Peste câteva zile fusei pedepsit.

Telegrafic am fost revocat de guvernul d-lui Tătărăscu, în rânjetul fericit al hienelor, pentru o crimă de care voi fi mândru, până la cea din urmă suflare a vieţii mele.

Ion Th. Florescu

DESCHIDEREA PRIMEI CANTINE LEGIONARE

In timpul slujbei religioase

Eri, la orele 10 dim., în sala Gib, din strada Isvor, s'a inaugurat Cantina Legionară unde vor lua masa la prânz şi seara, 900 refugiaţi basarabeni şi bucovineni, recomandaţi Ajutorului legionar de Comisariatul general al refugiaţilor.

Cantina este pusă sub conducerea doamnelor legionare din Capitală. Masa se serveşte gratuit. Sala, mobilierul, vesela şi alimentele sunt primite în cadrul activităţii Ajutorului legionar. Serviciul în interiorul cantinei este făcut de legionare.

Asemenea cantine vor fi organizate în toate cartierele Capitalei şi în toată ţara.

Ordin către Frăţiile de Cruce

Frăţiile de Cruce vor organiza întreg tineretul românesc dela 10—18 ani, după îndreptarul Frăţiilor.

Horia Sima

Se redeschide cantina studenţească dela „Casa Studenţilor"

La „Casa Studenţilor" din Calea Plevnei 61 bis, se va deschide la 1 Noembrie 1940 o cantină studenţească.

Pentru cantina „Casei Studenţilor", se caută furnizori de: coloniale, zarzavaturi, carne, pâine. Ofertele se vor depune la administraţia „Casei Studenţilor" în Calea Plevnei 61 bis până la 24 Octombrie 1940.

„Casa Studenţilor" angajează chelneri legionari. Preferă pe cei ce au servit în Comerţul legionar.

Prezentaţi-vă urgent.

„Casa Studenţilor" din Calea Plevnei 61 bis, are de închiriat 5 (cinci) prăvălii.

„NICIODATĂ SUFLETUL LEGIONAR NU SE VA INCOVOIA SUB POVARA GREUTĂŢILOR"

Membrii Asociaţiei „Prietenii legionarilor", au fost încadraţi în Legiune

Declaraţiile d-lui Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, făcute la prima şi ultima adunare a „Prietenilor Legiunii"

Duminică o altă zi mare pentru Mişcarea Legionară. Zi încărcată de atmosfera unui legitim, dar stăpânit entuziasm creator, impregnată de un suflu de adâncă simţire şi înţelegere a momentelor istorice pe cari le trăim, a greutăţilor şi a piedicilor ce trebuesc înlăturate cu bărbătească hotărâre pentru biruinţa definitivă a tinerei Românii legionare.

Cea dintâi şi cea din urmă adunare a celor cari până aci au fost „prietenii" legiunii, iar de azi au devenit ostaşi credincioşi ai mişcării legionare, marchează încă o treaptă în istoria României noui.

Oameni cari nu s'au văzut niciodată, sau cari se vedeau zilnic, dar nu ştiau că lucrează pe tăcute — muncă anonimă, de albină radnică, pentru acelaş ideal comun, s'au recunoscut astfel, făcând parte ca fii ai aceleiaşi mare familii... „Prietenii legiunii".

Acum a căzut cortina de pe marea dramă sufletească a unor oameni cari trăiau în adâncul lor dinamismul unor imperative naţionale care se cereau realizate.

Nu trebuiau să se cunoască unul pe altul decât după „marea biruinţă" şi eri s'au recunoscut toţi....

Din primele ore de dimineaţă amfiteatrul Facultăţii de Drept a fost prea neîncăpător pentru mulţimea delegaţiilor venite din Capitală şi din toate colţurile ţării, pentru a participa la această frăţească şi înălţătoare sărbătoare a recunoaşterii.

Oameni cărunţi de ani şi de griji şi-au lăsat toate şi au venit cale lungă şi obositoare pentru ca în ziua închinată lor din primul ceas al Biruinţei legionare să zică: Prezent.

Bărbaţi şi femei majoritatea din ei trecuţi de anii primei tinereţi, disciplinaţi şi într'o ordine desăvârşită şi-au ocupat locurile în amfiteatru, aşteptând cu emoţie apariţia Comandantului Mişcării Legionare, d. Horia Sima.

Pretutindeni întâlneai figuri grave, de oameni pătrunşi de seriozitatea momentului pe care îl trăesc. In ochii tuturor străfulgera lumina nădejdiei tari — ca piatra — în destinul glorios al acestui neam cârmuit azi de vânjoase şi pricepute braţe legionare.

D. Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, Profesor dr. Eugen Chirnoagă, d. Ilie Gârneaţă, comandant al Bunei-Vestiri şi Pr. I. Dumitrescu-Borşa, —în timpul şedinţei

Suntem gata Căpitane!

Se apropie ora 11 şi întreaga sală e numai o încordare.

O comandă scurtă şi întreaga asistenţă — ca un singur om — se înalţă în picioare.

Apare d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare şi toate braţele s'au îndreptat uniform spre cer, în salutul legionar.

Corul intonează „Ştefan Vodă al Moldovei".

Din rânduri se desprinde d. prof. Eugen Chirnoagă care dă raportul:

„Prietenii Legionarilor convocaţi în adunarea statutară, hotărîtă de Căpitan, sunt gata la datorie şi aşteaptă ordinele dumneavoastră".

D. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, împreună cu comitetul de conducere a Prietenilor Legionarilor iau loc pe estradă.

Din comitetul de şapte care conducea organizaţia Prietenilor Legionarilor, mai sunt prezenţi numai patru: d-na Zoe Sturza, d-na Belu Palade, d. Grigore Coandă şi prof. Eugen Chirnoagă.

Ceilalţi trei, prof. Corneliu Şumuleanu, mort înainte de prigoana cea mare, iar preotul Duminică Ionescu şi ing. Eugen Ionică, au fost asasinaţi mişeleşte.

Pe estradă mai iau loc d-nii: col. Zăvoianu, prefectul Poliţiei Capitalei, col. dr. Ranetescu şi prof. Pantazi.

Intr'o atmosferă de adâncă reculegere sufletească un sobor de preoţi a oficiat un serviciu religios.

Răspunsurile au fost date de corul legionarilor.

Cuvântarea d-lui prof. Eugen Chirnoagă

După terminarea serviciului divin a luat cuvântul d. prof. Eugen Chirnoagă, care a rostit, în numele comitetului de conducere, următoarea cuvântare:

„Peste câteva zile se împlinesc patru ani de când drept răspuns la propunerea unui comitet de iniţiativă Căpitanul a hotărît înfiinţarea Asociaţiei „PRIETENII LEGIONARILOR".

Care era rostul acestei Asociaţii? Să dea putinţă acelora care prin vârsta lor, prin situaţia lor în organismul de stat potrivnic Mişcării Legionare, sau prin condiţia lor de viaţă nu puteau să-şi manifeste făţiş sentimentele lor faţă de legiune şi să activeze ca legionari încadraţi în cuiburi.

Cu acelaş prilej Căpitanul a stabilit criteriile după care cererile de înscriere în Asociaţie puteau fi primite sau respinse şi a pus bazele de funcţionare ale Asociaţiei.

Scrisoarea Căpitanului adresată comitetului la 6 Noembrie 1936 a fost actul de naştere al Asociaţiei şi legea ei fundamentală.

La chemarea Căpitanului au răspuns cu însufleţire înălţătoare mii şi mii de oameni din toate unghiurile ţării şi din toate straturile societăţii. Dela familiile purtătoare de nume istorice şi până la colibele modeste ale muncitorilor veneau scrisori mişcătoare însoţite de obolul, mai mare sau mai mic, după puterea fiecăruia, pentru a ajuta Mişcarea Legionară în năzuinţele de a clădi o Ţară Nouă pe temelie de lumină, dreptate şi vrednicie sufletească.

Funcţionari de Stat terorizaţi de şefii lor aserviţi intereselor politicianiste, slujbaşi ai societăţilor cu capital jidănesc care îşi riscase pâinea de toate zilele, militari de toate gradele, şoferi, muncitori, se strecurau în fapt de seară pela casele membrilor comitetului aducând, cu ochii sclipind de voioşie, contribuţia lor sau trimiteau mandate semnate cu nume de împrumut spre a-şi împlini angajamentul sfânt ce şi-l luaseră faţă de Căpitan şi de Legiune în clipa înscrierii în Asociaţie.

Mai mult decât oricare altul dintre organele create de geniul Căpitanului pentru încadrarea mulţimilor româneşti în slujba ideei legionare, Prietenii Legionarilor, care nu figurau în registre decât ca nişte simple numere, au reprezentat aportul maselor anonime la clădirea edificiului legionar.

Se cuvine să punem într'o lumină deosebită rolul pe care femeile l-au avut în Asociaţia noastră. Bine reprezentate în comitet prin două distinse doamne, prietenele legionarelor au fost cele mai bune propagandiste ale Asociaţiei, ducând cuvântul isbăvitor dela casă la casă, sfărâmând cu râvnă stăruitoare — de albină — prejudecăţile bărbaţilor sosind braţ la braţ cu dânşii, sau luându-le adeseori locul când aceştia şovăiau să-şi ia răspunderea de a apărea chiar sub această formă într'o organizaţie legionară.

SERVICIILE ADUSE DE PRIETENI

Mulţi dintre prieteni au adus admirabile servicii Mişcării în timpul prigoanei. Graţie faptului că relaţiile lor cu Legiunea erau necunoscute Poliţiei şi Siguranţei Generale, dar cunoscute căpeteniilor legionare ei au putut fi folosiţi ca agenţi de legătură şi casele lor au servit ca locuri de întâlnire sau adăpost pentru camarazii urmăriţi ca fiarele sălbatice.

Astăzi, după Biruinţă şi după inscăunarea regimului legionar, anonimii de eri pot eşi cu mândrie în lumina zilei aducând prinosul lor de recunoştinţă şi de muncă rodnică la picioarele României legionare.

Astăzi, în ziua adunării sorocite de Căpitan cu patru ani în urmă, se cuvine să ne aducem aminte de suferinţele pe care „prietenii" le-au îndurat în sufletul şi în trupul lor.

Dar mai presus de toate să ne aducem aminte de jertfa supremă a celor doi eroi ai credinţei legionare, foşti membri ai comitetului nostru, Părintele Duminică Ionescu şi ing. Eugen Ionică, ostaşi neînfricaţi ai oastei mântuitoare.

Moartea lor de mâinile nemiloase ale călăilor, regimul doborît în ţărână constitue o apoteoză în lumina orbitoare a căreia noi întrezărim Innălţarea şi Reintregirea Patriei pentru care ei s'au sacrificat.

Sufletele lor sunt între noi în clipa aceasta îndemnându-ne la luptă fără preget şi fără odihnă până ce ideia legionară va deveni o realitate în toată întinderea şi profunzimea ei, prefăcând din temelii printr'o purificare de foc toate sufletele româneşti.

Numele lor să fie slăvit de-alungul veacurilor.

Adunaţi aici de pe tot cuprinsul ţării ne întoarcem către comandantul nostru, acela care a luat locul Căpitanului în greaua luptă de isbăvire a românismului şi-i spunem:

„Camarade Comandant!

„Prietenii de eri scuturând într'o pornire vijelioasă vălul anonimatului păşesc mândri în soarele dimineţii şi înconjurându-te cu nemărginită încredere şi devotament ostăşesc sînt gata la datorie şi aşteaptă ordinele Dumneavoastră".

„Trăiască Legiunea şi Căpitanul!"

*

Corul legionar, de sub conducerea camaradului Ţincoca intonează apoi, cu accente răscolitoare „Sfânta tinereţe legionară".

*

Se face din nou tăcere. O tăcere evlavioasă.

Inimile au încetat parcă să mai bată, răsuflările au încremenit în adâncul piepturilor.

Palid, cu chipul încrustat în bronzul unei energii sălbatice care marchează o voinţă de fier, se ridică pentru a vorbi d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare.

Declaraţiile d-lui Horia Sima

Prieteni ai Legiunii,

Aţi venit din tot cuprinsul ţării româneşti ca să împliniţi o poruncă a Căpitanului:

„Prietenii Legionarilor în ziua biruinţei vor fi recunoscuţi şi sărbătoriţi de întreaga suflare românească". Prin întemeierea acestei asociaţii Căpitanul a arătat că jertfa legionară, oricât de neînsemnată ar fi ea, e sfinţită prin puterea de dăruire a sufletului.

PRIETENII LEGIUNII N'AU LIPSIT DELA CHEMAREA CAPITANULUI

Prietenii Legionarilor nu au stat în rândurile dintâi în faţa inamicului. Structura lor sufletească şi desigur greutăţile vieţii nu le-au îngăduit să intre în rândurile luptătorilor dar atât de adevărat este că ei nu au lipsit dela marea chemare a Căpitanului, dela bătălia dintre cele două lumi.

N'a fost uşor ca într'o vreme când eram huliţi şi batjocoriţi, alungaţi şi loviţi de acel care ne ucideau în numele patriotismului, să dai o mână de ajutor acestei Mişcări, chiar în felul mai îndepărtat al prieteniei, atunci când regimul asasinilor pândea din toate părţile să te umilească, să te îndoctrineze cu „trădarea Gărzii de Fier", ca să-ţi ia pânea dela gură şi să te doboare.

Căpitanul a spus să fiţi sărbătoriţi de întreaga suflare românească. Sărbătorile legionare, oricât de strălucite ar fi ele, vor fi întotdeauna însă umbrite de tristeţea mormintelor legionare, pentrucă din rândurile noastre rărite lipsesc acei cari ne-au fost mai scumpi şi mai dragi. Lipseşte Căpitanul, lipseşte cuibul Nicadorilor şi Decemvirilor, lipsesc cohortele eroilor şi martirilor noştri.

Cu ce a greşit Mişcarea Legionară?

Ce greşeli a făcut Mişcarea Legionară în faţa neamului, ca să fie atât de cumplit lovită, să fie atât de aspru pedepsită? Adevărata vinovăţie a „Gărzii de Fier" a fost prea marea ei iubire de neam. Era un climat politic care se creea treptat prin puterea de jertfă a legionarilor şi pe care nu-l puteau tolera trădătorii de ţară şi toţi acei cari au trăit din exploatarea şi îngenuncherea poporului nostru.

Capetele cumplit cari ne-au asigurat de douăzeci de ani că politica lor e cea mai înţeleaptă, iar noi nu suntem decât nişte agitatori vânduţi străinilor, contra cărora orice mijloc de distrugere şi pedepsire este justificat, pentrucă aşa cer interesele superioare ale ţării, astăzi pot să-şi privească opera: sute de vieţi tinere sacrificate, pentru că Legiunea ucisă să nu le mai tulbure banchetul permanent al vieţii lor; sute de vieţi tinere sacrificate pentru ca să apere nu o ţară, cum spuneau ei, fiindcă din trupul ţării curg şiroae de sânge, ci o clică solidară prin jaf, corupţie şi vânzare de patrie.

Noi ştim că aceşti netrebnici

(Continuare în pag. 5-a)

SPORT SPORT

5-1 (1-0)

Technica și elanul Unirei Tricolor au înfrânt pe Rapid la scor

Zece mii spectatori au aplaudat frenet ic deosebita performanță a biruitorilor

CLASAMENTUL DIVIZIEI A.						
Ripensia	6	4	2	0	18: 5	10
Un. Tricolor	6	5	0	1	17: 5	10
Venus	6	4	1	1	23: 8	9
Sp. Studențesc	6	4	0	2	20:13	9
Mica	6	4	0	2	16: 9	8
Rapid	6	3	1	2	19:14	7
U. D. R.	6	2	2	2	17:13	6
Gloria	6	2	2	2	10:15	6
Gloria C. F. R.	6	1	2	3	8:13	4
F. C. Ploești	5	1	0	4	9:17	2
F. C. Craiova	6	0	2	4	10:19	2
Universitatea	1	0	0	1	1: 2	2
F. C. Brăila	6	0	0	6	2:34	0

Dacă în ultimii ani, o echipă de foot-ball divizionară a fost năpăstuită, hulită, boicotată, batjocorită, aceasta se știe de toată lumea — mai ales de federalii cari mai stau încă la conducere — că a fost Unirea Tricolor. Azi e bine să se știe care au fost motivele acelei atitudini.

Este echipa cea mai reprezentativă a Bucureștilui, a unui cartier pur românesc, care și-a format elementele pe „maidanul" din fața gării de Est. Este echipa care a avut ca președinte pe profesorul Nae Ionescu și totdeauna mare animator pe avocatul Vică Negulescu.

Este echipa care nici o clipă nu s'a abătut dela linia dreaptă a românismului pur.

Azi și deacum înainte orice președinte federal ar încerca nu va împiedeca pe Unirea să stea mereu în fruntea echipelor dela noi.

Astfel, am văzut la Obor a lume nouă. Am văzut public, în special la peluze, care a încurajat Unirea până la sfârșit. Entuziasmul lor creștea pe măsură ce oborenii marcau. Noua atmosferă în care s'a disputat matchul a lăsat să vadă toți acela cari până mai eri vorbeau, sau scriau de „maidanul" dela Unirea sau de „poarca dela Obor", că în cartierul cel mai românesc din București s'a jucat și se joacă într'adevăr foot-ball technic și cavaleresc. Oare, în decursul celor 90 de minute a existat vreun fault grosolan executat de vreun jucător dela Unirea?

A fost un joc „fair". Din ambele părți, și'n special dela Unirea-Tricolor. Toți jucătorii au căutat să împiedice orice tentativă de brutalitate. Și au reușit, făcând prin aceasta o demonstrație spectatorilor, care au plecat cu toții mulțumiți și de joc și de atmosfera curat românească în care s'a disputat.

Rep.

*

Pe scena din fața gării de Est, s'a desfășurat, mult așteptata întâlnire de foot-ball dintre Unirea Tricolor și F. C. Rapid. In fața unei asistențe cifrată la 10.000 spectatori, oborenii au învins cu frumosul scor de 5—1 (1—0), dovedind încă odată că dețin o formă mare. Spectacolul a fost reușit și s'a bucurat de un timp frumos. Prin victoria de ieri, Unirea Tricolor menține locul al doilea în clasament, la egalitate de puncte cu Ripensia, care deține fruntea clasamentului prin victoria obținută asupra oborenilor.

JOCUL

Din primele minute, Unirea Tricolor se instalează în câmpul advers și dovedește o formă de zile mari. Atacul merge admirabil, fiind condus cu măestrie de Sonny Niculescu.

SONNY DESCHIDE SCORUL

Inevitabilul se produce la o centrare a lui Cricitoriu, pe care Sonny Niculescu o fructifică, înscriind la o îmbulzeală, cu capul.

Rapid reacționează slab și totuși e pe punctul de a înscrie. Baratki shootează dar mingea întâlnește bara.

Se ramarcă Sipoș, care încearcă de departe poarta apărată cu succes de Cristea.

De asemenea, Slivăț depune o imensă activitate, pentru a stăvili iureșul unirist.

Repriza I-a se termină cu 1—0 pentru gazde și lasă să se întrevadă că Rapid vrea să schimbe rezultatul, dar...

PETRESCU TRANSFORMA UN 11 M.

După pauză, Unirea conduce din nou ostilitățile. La o îmbulzeală Slivăț lovește cu mâna mingea în spațiul de pedeapsă. Petrescu execută lovitura și transformă..., în stil de fundaș. Deci 2—0 pentru Unirea.

UNIREA DOMINA MEREU ȘI INSCRIE INCA DE DOUA ORI

Lulu primește o centrare minunată dela Criticioiu și venind bolid, plonjează.. ca un „portar" de clasă și marchează formidabil cu capul. A fost o fază de o frumusețe rară.

Cristea se relevă apărând un shoot puternic dela 10 m. tras de Auer.

Unirea e deslănțuită, se joacă numai în careul Rapidului. Lulu, Sony, Cricitoiu, trag mereu.

Cricitoiu lasă în urmă pe Vintilă, driblează pe Slivăț, centrează la Sony care driblează fundașii, pe Petrică și intră cu mingea în plasă. Matchul e pe terminate și pentru asta Bogdan marchează fără să vrea goalul de onoare.

Cricitoiu însă mai fuge odată pe tușe, mai driblează pe Vintilă și pe Slivăț și trage în poarta pe care Uetrică Rădulescu o părăsise. Deci 5—1 pentru Unirea Tricolor.

CUM AU JUCAT

La Unirea-Tricolor în poartă Cristea a apărat splendid. A reținut câteva mingii care puteau fi chiar goaluri. Fundașii Petrescu și Iliescu cu mult superiori adversarilor direcți. Ne-a plăcut în special Iliescu care e în mare formă. Oborenii sunt azi cea mai bună linie de fundași din țară.

In centrul liniei de mijlocași Anghelache a acoperit tot terenul. Posedă un suflu nemaipomenit, tehnic și cu un joc de cap splendid. Florea și Boteanu excelenți. Primul n'a lăsat pe Bogdan să-și facă jocul. Secundul în mare revenire de formă.

La înaintare Sony, în centru, minunat. In curând îl vom vedea în atacul naționalei. A lăsat în umbră pe Auer. A deschis, a driblat, a schoutat din toate pozițiile. Iohny cu Alecu foarte buni. Jonny în special a muncit enorm. E util mult apărării. Alecu deși la primul match mare din acest sezon totuși a mers bine. A deschis de multe ori pe Cricitoiu, ideal.

Extremele Lulu Mihăilescu și Cricitoriu în nota coechipierilor. In special Cricitoriu „l-a jucat" pe Vintilă fugosul, cum a vrut. Lulu a ras, a centrat, a driblat și-a marcat.

Dela Rapid: Petrică Rădulescu, catastrofal. Și-a adus aminte că a jucat cândva la Unirea.

Fundașii Lengheriu cu Slivăț au muncit. Slivăț a fost chiar foarte bun.

Vintilă a jucat bine a dat însă peste Cricitoriu care a fost în mare formă și care l-a depășit în viteză. Wetzer III catastrofă, chiar ridicol.

Moldoveanu bun.

La înaintare singurul Sipoș a făcut ceva; prea driblează mult, duce mingia înapoi și n;a centrat. Baratky slab, Auer nu mai merge ca jucător, e bun antrenor. Gavrilescu, a muncit, s'a zbătut, atâta. Bogdan a ținut cu Unirea ca și Petrică. Arbitru Cacius bun.

REZULTATELE ETAPEI VI-a		
Unirea Tricolor	5-1	(1-0)
Ripensia-U. D. R.	2-2	(1-2)
Sp. Studențesc-„U."	2-1	(1-1)
Gloria-Mica	1-0	(1-0)
F.C. Craiova-Gloria cfr	1-1	(1-0)
Venus-F.C. Brăila	10-1	(4-0)

FORMAȚIILE

UNIREA-TRICOLOR: Cristea, Petrescu, Iliescu, Florea, Anghelache, Boteanu, Lulu Mihăilescu, Johny Dumitrescu, Niculescu, Alecu Andrei, Cricitoiu.

F. C. RAPID: P. Rădulescu, Slivăț, Lengheriu, Vintilă, Wetzer III, Moldoveanu, Sipoș, Baratky, Auer, Gavrilescu și Bogdan.

Duminică 27 Octombrie

F. C. RAPID - VENUS în finala Cupei României

Duminecă se dispută în Capitală finala „Cupei României" între Venus și F. C. Rapid.

Rapidul a suferit un nou eșec.

Matchul de Duminecă prezintă totuși un interes deosebit. Rapidul vrea să se reabiliteze, să-și ia revanșa asupra Venusului, care în actualul campionat l-a învins categoric și să-și păstreze trofeul pe care-l deține de trei ani consecutiv.

Dar Venusul este și mai dornic să confirme performanța din campionat printr'o nouă victorie, care ar pune-o, pentru prima dată, în posesia disputatului trofeu.

Cupa României și Campionatul Național este dealtfel idealul pe care negrii îl nutresc de mult timp.

Un match mare în perspectivă.

DIVIZIA B

Juventus-Olympia 7-1 (2-1)

In cadrul diviziei B. s'au desfășurat, Duminică, pe arena A. C. S. A. două partide. In matchul vedetă, *Olimpia* a întâlnit pe Iuventus fruntașa seriei a III-a. Roșalbaștrii, desfășurând un joc frumos, technic și eficace, au învins cu severul scor de 7-1. Olimpia n'a putut face față jocului decât în prima repriză, când rezultatul a fost 2—5. După pauză, Juventus domină categoric și obțin o victorie care le asigură definitiv primul loc în clasamentul seriei.

A înscris pentru Juventus: *Neciu* (2), *Barbaiani* (3), *Drăgan* (2), iar pentru învinși *Cireș* din penalty. S'au distins Naciu, Barbaiana și Flamaropol.

Echipele au prezentat formațiile:

Juventus: Endreffi; Tătar, Dragomirescu; Tănăsescu, Flamaropol, Petrescu; Drăgan, Barbaiani, Berbeacă, Bărbulescu, Naciu.

Olimpia: St. Ionescu, Adoc, Catană, Sucitulescu, Gain, Ouedan, Fabian, Bermoser, Cireș, Niculescu și Dinescu.

A condus mulțumitor, d. Ionescu.

TURDA A ZDROBIT PRAHOVA CU SCORUL 10-1 (4-0)

La deschidere la jocul Olympia-Juventus, Turda a întâlnit gruparea Prahova (Ploești), de care a dispus cu scorul de 10—1(4—0). Ploeștenii s'au prezentat în zece oameni.

Au înscris: Sonny II (4), Blăjean (2), Barok (1), Beldiman (2), Stancu (1), pentru învingători, iar pentru Prahova, Gologan. A condus bine d. B. Zamfirescu.

In țară, s'au înregistrat următoarele rezultate:

SERIA I-A:

LA TIMIȘOARA: Chinezul—C. F. R. (Timișoara) 3—0.

C. A. M. T.—Politehnica 1—1.

LA TURNU-SEVERIN: C. F. R. (T. Severin)—Rapid 4—2.

LA REȘIȚA: S. S. M. R.—Electrica 1—0.

LA LUGOJ: Vulturii—Crișana C. F. R. 7—1.

SERIA II-A:

LA CALAN: Metalosport—Jiul 2—1.

LA SIMERIA: C. F. R.—Minerul 2—0.

LA CAMPIA TURZII: Industria Sârmei—A. C. F. R. 1—1.

SERIA III-A

LA BRAILA: Fr. Română—A. S. Constanța 5—2.

Germania a învins Bulgaria cu 7-3 (3-2)

MUENCHEN, 20. — Matchul internațonal de foot-ball dintre echipele naționale ale Bulgariei și Germaniei a revenit echipei reprezentative a Reichului, cu severul scor de 7—3 (3-2).

La match, au asistat circa 30.000 spectatori. Punctele înregistrate pe tabelă au fost marcate de Kauer (4), Gaertner (2) și Lechner, pentru Germania iar pentru Bulgaria au marcat: Anghelof (2) și Kolof.

Pe teren s'au prezentat următoarele formațiuni:

GERMANIA: Klodt, Streitler, Moog, Kupfer, Gololbrunner, Hammerl, Lehner, Walter, Conen, Sing și Gaertner.

BULGARIA: Anenof (Albof), Sograkof, Kitanof, (Rodef) Petrof, Nedelkof, Stambolief, Milej, Bilogopoff, Nikolef, Anghelof.

ETAPA DE DUMINECĂ

DIVIZIA A

Universitatea— Unirea Tricolor, la Sibiu.

DIVIZIA B

C.A.M.T.—C.F.R. la Timișoara

Vulturii—Politechnica, la Lugoj

Crișana C.F.R.—S.S.M. R., la Arad.

Lulu Mihăilescu (Unirea) după ce a scăpat de Moldoveanu, a tras în brațele lui Petrică Rădulescu

IN PROVINCIE

Sportul Studențesc și Gloria au învins Universitatea și Mica

Ripensia și Gloria C. F. R. au terminat la egalitate cu U. D. R. și F. C. Craiova

Duminică s'au desfășurat în cadrul Diviziei A, patru partide. Surpriza zilei a furnizat-o matchul Gloria (Arad)-Mica. Gruparea din Brad după o serie de succese a fost nevoită să plece steagul în fața elanului echipei arădene.

Deși a deplasat o echipă din care lipseau cinci titulari, Sportul Studențesc a obținut o victorie nu tocmai ușoară asupra Universității.

Natural, au și foștii clujeni circumstanțe atenuante, dar aceasta nu poate știrbi cu nimic performanța echipei bucureștene.

La Timișoara și Galați matchurile s'au terminat prin două draw-uri. Dacă nu ne-a surprins rezultatul de la Galați, matchul nul dintre Ripensia și U. D. R. ar putea fi considerat o surpriză dat fiind că timișorenii au avut avantajul terenului și au o echipă mai omogenă.

Ripensia a făcut joc egal cu U. D. R.: 2-2 (1-2)

Menținându-și totuși primul loc în clasament

TIMIȘOARA, 20 (prin telefon). — După cum am prevăzut matchul Ripensia-U.D.R. disputat azi în localitate a însemnat o luptă strânsă. Deși terminat la egalitate, Ripensia continuă să dețină primul loc în clasament, la egalitate de puncte cu Unirea Tricolor.

Matchul a fost caracterizat printr'o luptă dârză, fiecare dintre echipe marcându-și superioritatea în câte o repriză.

Astfel repriza întâia a aparținut U. D. R.-ului iar într'a doua Ripensia a avut inițiativa, după un început leneș.

Scorul este deschis de U.D.R. la o învălmășeală, prin Zizic care speculează, o greșală a lui Kotormany (min. 24).

U. D. R.-ul domină și Pintea are o bună ocazie de a ridica scorul, dar shoatul său întâlnește bara.

Lucrul acesta se produce însă în minutul 39 când, la un corner bătut de Micu, Zizic reia cu capul în poartă.

Ripensia nu se descurajează și începe să atace mai decis dând ocazia lui Bindea să marcheze în minutul 41 dintr'o lovitură liberă.

In repriza doua, Ripensia domină cu mai multă autoritate luând conducerea jocului.

Egalarea se produce în minutul 65 când Simatoc înscrie dela 2 metri. Către sfârșitul partidei, Bindea ratează o ocazie sigură de marcare.

S'au distins Fodor, Zizic și Pop de la U. D. R. iar dela Ripensia Bindea, Simatoc și Covaci.

La fluerul d-lui Gabriel Russu s'au aliniat următoarele formații:

U. D. R.: Conrad; Borgia, Fodor; Neagrău, Csipay, Selejanu; Micu, Pintea, Pop Vasile, Zizic, Cosma.

Ripensia: Pavlovici; Oprean, Felecan I; Simatoc, Kotormany, Covaci; Bindea, Andreescu, Marcu, Jifcovici, Vodă.

Universitatea debutând, a jucat frumos dar a pierdut cu 1-2

SIBIU, 20 (prin telefon). — Pe stadionul A.N.E.F. din localitate s'a disputat astăzi matchul de foot-ball dintre Universitatea și echipa bucureșteană Sportul Studențesc.

Debutând în actualul campionat național, echipa „șepcilor roșii" a făcut tot posibilul să se prezinte cât mai bine. A fost destul de greu, date fiind condițiunile vitrege și timpul scurt în care a trebuit să se organizeze.

In fața a circa 2000 de spectatori matchul s'a terminat cu victoria studenților bucureșteni.

Partida începe într'un tempo viol. Un corner la poarta Sportului Studențesc este bătut afară de către Coracu în minutul 5. După 22 minute de joc Ștefănescu în posesia mingii o trece lui Berariu.

Acesta profită de intervenția greșită a lui Medrea II și deschide scorul: 1—0 pentru bucureșteni.

Universitatea reacționează și după un minut egalează situația, după o combinație Coracu-Traian I, ultimul înscriind singurul punct al localnicilor.

In minutul 35 se petrece o fază frumoasă pe care Țăranu nu o fructifică trăgând dela 12 metri în brațele lui Constantinescu și repriza se sfârșește cu rezultatul de 1-1.

La reluare ambele echipe caută să-și asigure avantagiul dar nu reușesc nimic până în minutul 76 când Ștefănescu înscrie cu capul la o centrare a lui Berariu. Matchul se termină cu o victorie muncită a bucureștenilor.

D. V. Petric a condus bine formațiile:

Sportul Studențesc: Constantinescu, Antonescu, Titi Dumitrescu, Bărbulescu, Constantinescu - Grecu, Popa, Berariu, Mihăilescu, Miulescu II, Ștefănescu, Manolescu.

Universitatea: Boroș, Medrea II, Medrea I, Maghiaru, Sângeorzan, Chiriță, Țăranu II, Coman, Țăranu I, Dumitraș, Coracu.

F. C. Craiova-Gloria C. F. R. 1-1 (1-0)

GALAȚI, 20 (prin telefon). — In fața a numai 800 de spectatori și pe timp rece, s'a disputat în localitate matchul de foot-ball dintre Gloria C.F.R. și F. C. Craiova.

Jocul începe vioiu, cu faze frumoase. Câteva acțiuni periculoase se succed la poarta craiovenilor și, în minutul 24, Cucula reușește să înscrie. Arbitrul însă nu acordă.

Jocul se mută în careul localnicilor și, în minutul 40, Thierjung, primind o minge dela Toth, înscrie. Repriza se termină în avantajul F.C. Craiovei.

La reluare Gloria C.F.R. presează, însă atacul pierde regulat în fața porții. Abia în minutul 62, Pepelea presează continu, însă din cauza reușește să egaleze situația. Gloriștii ineficacității liniei de atac nu mai pot marca nimic. Aproape de sfârșit F. C. Craiova mută jocul pe terenul advers, dar prea târziu și în zadar, căci apărarea gălățenilor cu un Jorcă în formă oprește toate acțiunile.

S'au remarcat Ciocâlteu cel mai bun din „22", Straja și Toth dela F. C. Craiova și Pepelea, Jorcă, Chimet și Justin dela Gloria C. F. R.

"Ostilitățile au fost conduse foarte bine de d. *Aurel Crețu*. Echipele au jucat în formațiile:

F. C. Craiova: Ciocâlteu, Straja, Mănditță, Naghy, Nistor, George, Bozachi Thierjung, Szabo, Niculescu.

Gloria C. F. R.: Justin, Picoș, Jarcă, Tudose, Pepelea, Chimet, Bărbulescu, Cucula, Codreanu, Mihăilescu, Căpușan.

Mica a fost învinsă la Arad

ARAD, 20. (Prin telefon). — Pe un timp frumos și în fața a 2500 spectatori s'a disputat mult așteptatul match dintre Gloria și Mica din Brad.

Mica venea în orașul nostru cu o carte de vizită excelentă, având o singură înfrângere în actualul campionat. Totuși gruparea noastră confirmând imbatabilitatea pe teren propriu, a reușit un rezultat mare, învingând, după un joc admirabil, cu 1—0.

Scorul nu oglindește fidel desfășurarea jocului, Gloria având ocazia să învingă mai categoric.

Dela începutul matchului Gloria atacă viguros, superioritatea liniei de halfi ieșind în evidență. Scorul este deschis în min. 29 al primei reprize, punctul fiind înscris de centrul atacant Pop, după ce Gloria pierduse o mulțime de ocazii.

După pauză, Mica pare decisă să egaleze, dar condiția fizică a arădenilor fiind excelentă, adversarul nu poate marca nimic.

Către sfârșit, Cociuban pierde o ocazie sigură de marcat, trăgând afară, poarta fiind părăsită de Gerold.

S'a remarcat dela Gloria întreaga linie de halfi, iar dela Mica apărarea imediată, în frunte cu Iancu Asparuch.

A arbitrat corect d. Constantinescu, următoarele formații:

GLORIA: Gerold, Pintea, Valintir, Siclovan, Mladin, Nicola, Irina, Fritz, Pop, Henegaru, Navra.

MICA: Pop, Iancu Asparuch, Lungu, Teodorescu, Fusoiu, Fus..., Chereslădeanu Marian, Cociuban II, Ivănescu, Pop Gh.

DUMINICA

Șasesprezecimile „Cupei României"

Duminică 27 Octombrie se vor desfășura în țară următoarele matchuri pentru „Cupa României":

BUCUREȘTI

Socec—Juventus.

Carmen—Olimpia.

BRAȘOV

Metrom—Sportul Studențesc.

IAȘI

Ateneul Tătărași—Fr. Română.

GALAȚI

Gloria C. F. R.—F. C. Brăila.

CUGIR

Uzinele Metalurgice Cugir—Chinezul.

T.-SEVERIN

C. F. R.—F. C. Craiova.

CALAN

Metalosport—Mica.

PETROȘANI

Jiul—U. D. R.

TIMIȘOARA

Rapid—Gloria (Arad)

CONSTANȚA

A. S. Constanța—F. C. Ploești.

ȘTIRI SPORTIVE

FOOTBALL

Duminică reintră la Universitatea jucătorii Adoc, Joje și Medrea III.

Antrenorul echipei este d. prof. dr. Bungețan.

*

In matchul ultim, dintre Unirea Tricolor și Rapid, printre jucătorii buni a fost Cricitoiu, care a marcat un goal.

După match, jucătorul unirist a avut cununia religioasă, la care a luat parte întreaga echipă oboreană și conducerea clubului.

ATLETISM

Ultimul concurs atletic în Capitală va avea loc Sâmbătă 26 și Duminică 27 crt. pe Stadionul Municipal al Sectorului I Galben în organizarea Asociației sportive și culturale Viforul Dacia.

Concursul se va desfășura în cadrul serbării Jubileului de 15 ani pe care îl împlinește gruparea din Floreasca.

Reuniunea va avea pe program probe pentru atleții seniori și juniori și câteva pentru fete.

BOX

Antrenamentele grupării de box „Victoria" vor fi conduse de maestrul Dinu Dobre și de Marin Stănescu.

TENNIS

Duminică a fost cununia religioasă campionul național de tennis C. Tănăsescu, cu d-ra Caralulis.

STRĂINĂTATEA

SUEDIA-DANEMARCA 3-3

COPENHAGA, 20 (Rador). — Astăzi a avut loc aci matchul internațional de football între echipele naționale ale Danemarcei și Suediei. Jocul s'a desfășurat în prezența a 40.000 spectatori.

După o luptă aprigă și susținută, rezultatul final a înregistrat match nul, fiecare echipă marcând câte 3 puncte, dupăce gazdele, la pauză conduceau cu 3-1.

Echipa daneză va juca la 17 Noembrie a. c., la Hamburg cu echipa Germaniei.

JAPONIA-GERMANIA 3-1 LA TENNIS

TOKIO, 20 (Rador). — Rezultatele matchurilor de tennis dintre echipele germane și japoneze sunt:

A doua zi:

Tsurta (J)—Henkel (G) continuarea jocului din prima zi 3-6; 6-2, așa că rezultatul definitiv esteă 4—6; 6—4; 6—2; 3—6; 6—2.

Henkel-Gies (G)—Tsuruta Yamagata (J): 8—6; 10—8; 6—8; 6—3.

A treia zi:

Tsuruta—Gies: 9—7; 6—4; 6—3.

Totalizând victoriile avem că Japonia a înregistrat 3 victorii iar Germania numai unul.

DOLIU IN SPORTUL ITALIAN

TORINO, 20 (Rador). — Un mare doliu s'a abătut asupra fotball-ului italian, prin moartea subită a cunoscutului jucător Calligaris. El era în ultimul timp antrenorul clubului Juventus.

Calligaris a fost internațional de 59 ori, jucând ca fundaș în echipa națională italiană. El moare în vârstă de 39 ani, lăsând profunde regrete în cercurile sportive naționale și internaționale..

CONCURS NAUTIC, LA TOKIO

TOKIO, 20 (Rador). — Cu ocazia unei reuniuni nautice, care s'a desfășurat aci, s'au înregistrat următoarele rezultate:

100 m. crawl: 1. Shigeru 1 min. 05.8.

200 m. crawl: 1. Shigeru 2:30.8

400 m. crawl: 1. Shigeru 4:47.

800 m. crawl: 1. Kunio Tsuda 10:11.

100 m. brasse: 1. Seiichiro Dura 1:16.

200 m. brasse: 1. Dura 2:44.6.

100 m. spate: 1. Kiichi Yoshida 1:08.

4 ori 200 m. crawl: 1. Waseda 9:05; 2. Cnichidai 9:09.

CAMPIONATUL DE FOOTBALL IN UNGARIA

BUDAPESTA, 20 (Rador). — In cadrul campionatului național de football s'au jucat astăzi următoarele matchuri:

Ferencvaros-S. B. T. C. 3-2 (2-2)

Toerekves-Ujpest 3-1 (1-0)

B. Sz. K. R. T.-Haladas 2-1 (1-0)

Dimavag-Tokod 7-1 (3-1)

Kispest-Elektromos 2-1 (1-1)

W. M. F. C.-Szolnok 3-3 (0-3)

Szeged-Gamma 2-1 (2-0)

POLITICA ZILEI

SEMNIFICAŢIA SALUTULUI LEGIONAR „TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL"

Conferinţa d-lui prof. universitar Ioan Găvănescul, senator legionar în Aula Universităţii din Iaşi

IAŞI, 21. — In aula Universităţii Mihăilene, s'a ţinut conferinţa d-lui prof. univ. Găvănescul, senator legionar, despre semnificaţia salutului legionar „TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL". Conferinţa a fost ţinută în cadrul corpului „Răzleţi" şi a „Centrului Studenţesc Legionar".

Au participat legionarii acestor corpuri, precum şi un mare număr de intelectuali, prieteni şi simpatizanţi ai mişcării.

Am remarcat pe: d-na prof. Găvănescu, d-na Şumuleanu, d. rector Virgil Niţulescu, d-nii prof. univ. D. Găvăneanu, Tudoranu, Berechet, Val. Bulgaru, Gh. Alexa, păr. V. Iordănescu, C. Fedeleş, I. Plăcinţeanu, C. Radu, G. Plăcinţeanu, Rădulescu, Andreescu-Cale, conf. univ. Ilie Popa, Dem. Mangeron, N. Florescu, Cosciug, Haidovici, precum şi d-nii Ilie Criveanu, dr. Andronescu, dr. Alexandrescu, dr. Toma, dr. N. David, dr. Constantinescu, prof. Pavelcu, Brill, prof. O. Gheorghiu, prof. Mezrobeanu, prof. Dima, d-na col. Mihăilescu, d-na dr. Alexa; avocaţii: I. Soarec, Apostol, Cărăuşu, preoţii: I. Gheorghiţă, Cosma, N. Gheorghiu, N. Rotaru; Col. I. Zamfirescu, prof. Br. Irion, prof. Ilarion şi alţii.

La intrarea în aulă a d-lui prof. univ. Găvănescul, camaradul Mancevschi a dat raportul legionarii prezenţi, după care s'a depus jurământul de şedinţă.

In aplauzele celor prezenţi, d. profesor Găvănescul şi-a desvoltat conferinţa anunţată.

Salutul legionar „TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL"

„Nu toată lumea îl înţelege. Legionarii îl înţeleg. Dar unii pot fi nedumeriţi. Işi zic: TRĂIASCĂ LEGIUNEA. Bine. Dar „CĂPITANUL"? A murit.

„E prima ciocnire a spiritului comun cu mistica legionară".

Subiectul merita reflecţiune şi o lămurire.

Mi s'a sugerat să ţin o conferinţă. Am vrut numai o convorbire intimă legionară. Nu m'am gândit la o conferinţă.

Şi nu mă gândesc.

Nu felul cum s'a formulat şi anunţat subiectul mă împiedică.

Un cunoscut geolog, vorbind despre o cretă, a tratat toate problemele mari ale Geologiei.

Şi cum îşi expunea marele Socrate concepţiile lui filozofice, din care alt filozof mare, elev al lui Platon, a închegat vaste sisteme de gândire despre lume, despre suflet, despre viaţă, despre moarte.

In convorbiri familiare, care pleacau dela întâmplări şi fapte mărunte ale zilei.

Faptul că vorbesc dela această tribună, în aula vechii Universităţi ieşene, transformată azi, prin voinţa lui Dumnezeu şi destinul Neamului românesc legionar, în aulă universitară a statului românesc legionar, mă ispiteşte şi fai mulţ în faţa cămăşilor verzi ale tinerimii legionare şi sub privirile inspiratoare ale Căpitanului de deasupra mea, să lărgesc cugetarea şi expunerea până la forma obişnuită a unei conferinţe.

La aceasta m'ar îndemna şi vechiul obiceiu al îndeletnicirii mele intelectuale.

Câte conferinţi n'am ţinut în aula Universităţii ieşene şi în localul ei vechiu şi în acesta nou.

Ba încă, în palatul acesta de azi al Universităţii ieşene, primele conferinţe ţinute în această aulă, au fost ale mele, despre Fichte, despre Nietzsche, apoi Solidaritatea Naţională, etc.

Nu m'ar opri dela pornirea vechiului obiceiu nici înţelesul dat vorbelor mele de introducere la ultima conferinţă ţinută anul trecut la Ateneul din Bucureşti: „Despre sufletul românesc şi Cultura naţională", când am spus că acea conferinţă poate fi cea din urmă, de încheere a activităţii mele. Şi iată, ar putea să nu fie cea din urmă.

Iată că viu cu această cuvântare frăţească, numească-se conferinţă sau altfel, să vorbesc, dela suflet la suflet, tineretului legionar şi prietenilor lui.

Să vorbesc despre înţelesul salutului TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL.

CĂPITANUL N'A MURIT!

CĂPITANUL a murit, spune spiritul comun.

Şi totuşi trăeşte, spune spiritul legionar.

In această afirmaţie, legionarul este, mai întâiu de toate, în acord cu credinţa religiei noastre creştine. Intre dogmele ei fundamentale, este credinţa în nemurirea sufletului.

Un creştin adevărat, un creştin conştient, n'ar putea să stea nedumerit, când aude afirmaţia credinţei în durata vieţii sufleteşti a CĂPITANULUI, exprimată în salutul legionar.

Mai e de acord spiritul legionar şi cu o axiomă a filozofiei naturii. Când ultima concluzie filozofică a ştiinţei naturei este că nimic nu pierde, nihil interit, aceasta nu se raportează atât la esenţa şi finalitatea materiei, ci în primul rând, bă hotărât numai, la fiinţa sufletească.

Sufletul nu moare.

Forma materială a fiinţei omeneşti se desface şi ţărâna ei trece în ţărâna pământului din care e plămădit.

Dar sufletul se ridică în sfera vieţii eterne.

In salutul lor, legionarii mărturisesc că sufletul CĂPITANULUI trăeşte, e cu ei, între ei, în ei. Il simt în gândul lor, în inima lor. Il simt în voinţa lor, în faptele lor.

Simt inspiraţia credinţelor lui, simt că el îi îndeamnă, le porunceşte. Ii mângâe când suferă, le surâde când se înalţă în datorie, se încruntă şi-i mustră când se abat dela legea onoarei legionare, dela legea omeniei, pentru semeni, şi a jertfei pentru Adevăr şi Dreptatea Neamului.

Conştiinţa aceasta îi călăuzeşte în împrejurările mari, ca şi în clipele trecătoare ale vieţii.

Pilda lui le stă călăuză înainte.

Imi vine în minte concretizarea unui exemplu.

Când i s'a făcut odată CĂPITANULUI surpriza unui dar frumos la Casa Verde, o mobilă întreagă, de o eleganţă obişnuită omului cu stare şi cu dare de mână respectabilă, CĂPITANUL, cum a văzut-o, a spus:

— Mulţumesc de bunele intenţii şi sentimente. Dar asta nu e pentru mine. Mie să mi se aducă vechile mele mobile simple, de om muncitor care nu vrea să sperie pe nimeni cu averea care nu o are şi nu-i trebue.

Şi a vândut mobila luxoasă, dăruită de un prieten simpatizant, şi a dat produsul vânzării în folosul Legiunii.

Fapta aceasta n'a pierit **din sufletul legionarilor. Ca o arătare a sufletului CĂPITANULUI, ea li se impune şi lor astăzi. Când sediul de muncă al biroului Gărzilor Legionare şi al Ajutorului Legionar, la Bucureşti, s'au stabilit în palatul din strada Roma dela Şosea, al fostei organizaţii numite Straja Ţării, de vechiul regim, luxul fantastic al mobilierului, birourilor unde se răsfăţase grandomania sterilă a conducătorilor Străjii Ţării, pe legionari i-a scandalizat.**

— Noi nu putem lucra în mediul asfixiant de mizerie morală a acestui lux revoltător.

M'au dus să-l văd, şi soarta a avut ciudata ironie crudă de a mă face să mă duc acolo într'un automobil sinistru.

— D-le profesor, mi-a spus Comandantul Bunei Vestiri Radu Mironovici, înainte de a mă urca în el — veţi merge la localul fostei Străji a Ţării în automobilul lui Gabriel Marinescu.

M'am oprit. Am făcut un pas îndărăt.

— Mă cutremur. L-aţi spălat de sânge? Aţi făcut sleştanie?

— Da, a fost curăţit prin slujbă.

Şi m'am dus în strada Roma şi am vizitat birourile fostei Straja Ţării, luate azi de Legiune pentru trebuile ei de ma[...] folos urgent, şi am rămas trăsnit de nebunia risipei aruncate pe nişte sofale scandalos de luxoase, pe nişte candelabre de foyer de Operă, în stil ebraic, pe nişte uşi capitonate somptuos.

— Le vom vinde toate acestea în folosul Legiunii (aplauze).

In sunetul şi înţelesul acestor cuvinte am văzut apărând chipul CĂPITANULUI.

CĂPITANUL va fi totdeauna acolea, **lângă voi, între voi, cu sufletul şi voinţa lui nemuritoare.**

Asta înseamnează: TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL. Legiunea ca forţă socială organizatoare şi conducătoare a vieţii publice, naţionale. CĂPITANUL, ca spirit de credinţă, de doctrină călăuzitoare.

CĂPITANUL E PREZENT

El e prezent totdeauna în sufletul legionarului convins şi cinstit. Şi tot aşa sunt prezenţi întotdeauna toţi acei cari au trăit, au suferit şi au murit pentru credinţa şi doctrina legionară.

Când, la ocazii solemne, strigaţi numele lor şi la apel se aude un glas:

— Prezent!

Se coboară atunci în lumea realităţii fizice, din sfera existenţii cereşti, sufletul acelor ce ne văd, fără să-i vedem, ne inspiră gândul lor, ne dă sprijinul puterii lor.

Asta este Mistica Legionară. In transcendenţa ei cântă înfrăţirea legionarului cu moartea şi cu jertfa, în acel marş al Tinereţei Legionare.

Pe ce se întemeiază această credinţă? Se întreabă duhul nedumerit al lui Toma Necredinciosul.

N'aşi vrea să depăşesc limitele unei simple cuvântări familiare. Dar pe nesimţite am alunecat, împreună,

D. Prof. I. GAVANESCU

pe panta adâncimilor metafizice. Mă opresc o clipă, ca să privim împreună orizontul gândirilor formulate.

In credinţa religiei noastre creştine şi în filosofia care o cuprind în cugetarea mea, nemurirea sufletului şi existenţa lui Dumnezeu sunt puncte de plecare, de sprijin şi de concluzie a minţii.

Ştiu bine că nu toţi oamenii gândesc şi cred la fel. Ba ceva mai precis, ştiu bine că acelaş om, în decursul vieţii, n'a avut aceiaşi cugetare şi aceleaşi credinţe.

Mi-aduc aminte de evoluţia mea sufletească, proprie.

E greu unui bătrân să nu se sprijine pe propria lui experienţă.

E nevoit, adesea, să vorbească despre sine.

Din lumea toată, o singură realitate o cunoaştem mai bine. Acea realitate suntem noi înşine. Şi încă pe aceasta n'o cunoaştem îndeajuns. Cererea lui Socrate: cunoaşte-te pe tine însuţi, rămâne şi astăzi în toată lumina.

In copilăria mea, am mai spus-o în alte ocazii, am avut o educaţie profund religioasă. Părinţii mei erau credincioşi. Tatăl meu, în deosebi, citea cărţi religioase, avea ceasurile lui hotărîte de rugăciune când toată casa păzea cu respect liniştea în preajma camerii unde se izola. Pe copii ne ducea regulat la biserică, în special la Episcopia Buzăului, în zilele de sărbători mari.

Starea de suflet a religiozităţii a durat şi după ce am părăsit căminul părintesc, în primii ani de liceu.

O schimbare tulburătoare s'a produs în cursul superior de liceu. Citeam mult şi de toate. Mi-a căzut în mână, între altele, cărţile materialiste ale lui Buechner.

Am devenit ateu. Da, am trecut şi eu prin criza asta patologică.

Ateismul sub orice formă şi impodobit cu orice diplome academice şi formule ştiinţifice, rămâne mentalitatea inferioară a unui elev de liceu, care n'a trecut măcar bacalaureatul.

Când am început să aprofundez studiul filosofiei, anume mai ales la Universitatea din Berlin, treptat ceaţa superficialităţii mintale a ateismului a început să se ridice de pe spirit.

Mi-ar fi greu să vă descriu procesul intelectual al însănătoşirii sufleteşti. Asta m'ar împinge la desvoltări de proporţiile unei conferinţe filosofice.

Vă asigur că atunci m'am convins de adevărul acelei aforisme cunoscute: puţina filosofie depărtează pe om de Dumnezeu. Multă, îl apropie.

Era la modă pe atunci, în lumea filosofică, cercetările teoriei cunoaşterii: cum ştim şi cât ştim despre lume.

Din adâncimea problemelor funcţiunii, mijloacelor şi puterii de cunoaştere, s'au spulberat în spiritul meu teoriile materialismului dominant, în viaţa spirituală a timpului şi, deci, şi în bruma de cugetare filosofică dela noi.

In locul lui, s'a aşezat solid concepţia spiritualistă.

Materia n'o cunoaştem. Nu ştim ce este. Singura realitate ce o cunoaştem, este sufletul.

Esenţa realităţii obiective a lumii este de natură spirituală.

Şi asta s'a întâlnit în minte cu fondul cuvintelor lui Hristos. Dumnezeu este spirit. Şi noi numai cu spiritul ajungem să ne punem în legătură cu el.

Legătura sufletului nostru cu Dumnezeu-Spirit, se realizează în actul rugăciunei.

Doctrina legionară

Acest misticism filosofic-religios a străbătut toată fiinţa spirituală a lui CORNELIU CODREANU şi a doctrinei legionare.

Gândiţi-vă la acele ceasuri de prigoană, când el CĂPITANUL cu legionarii îşi găseau refugiul în rugăciune. Câte scene nu se cunosc când, sub loviturile sălbatice ale unei duşmănii mioape şi inconştiente legionarii cădeau în genunchi şi în loc să răspundă cu lovituri, se rugau şi cântau.

Ce stăpânire de sine în acele suflete tinere, care adeverea pe viitorii stăpânitori de azi şi de mâine, ai ordinei sociale şi ai cârmuirii ţării.

Sunt ispitit, dar timpul nu-mi permite să urmăresc, în caracteristica mişcărei legionare, direcţiile multiple în cari s'a manifestat intuiţia profundă a pătrunderii în complexitatea realităţilor istorice, politice şi naţionale.

S'ar putea învedera, că în sufletul mişcării legionare şi-a găsit forme de realizare geniul specific al neamului românesc, geniul politic, o moştenire glorioasă a geniului roman.

Să amintesc numai două cazuri.

Când cei şase legionari, în cap cu generalul Zizi Cantacuzino, au plecat în Spania să lupte pentru Cruce, pentru Hristos, pentru civilizaţia libertăţii naţionale în contra barbariei moderne a comunismului, cine nu vede azi, ceeace atunci puţini înţelegeau, că lupta legionară în Spania şi moartea lui Moţa şi Marin înseamnă o genială intuiţie a realităţii politice, înseamnă o luptă pentru înălţarea României la linia pe care avea să se mişte mai târziu puterile marilor state ale Europei?

Depe urmele sângelui acestor martiri ai neamului, şi ce groaznic de dureros e s'o spunem: cei care n'au căzut de gloanţele bolşevicilor din Spania au căzut de gloanţele rătăcirii monstruoase a tiraniei din România, depe urmele sângelui lor s'a îndreptat afirmarea ţării noastre în direcţia de luptă a puterilor europene de dreapta.

Şi al doilea caz. Nu este o dovadă supremă a geniului politic naţional român, când intuiţia mistică a lui CORNELIU CODREANU, a diagnosticat prăbuşirea democraţiilor occidentale, minate de virusul iudaic şi masonic, precum şi surparea Ligii Naţiunilor şi a Micei Inţelegeri? Şi, când înainte de orice alte semne şi indicaţii diplomatice hotărîte, a formulat acel imperativ al salvării noastre naţionale: alipirea imediată a României de puterile axei Roma-Berlin?

Dacă ar fi fost ascultat şi înţeles, atunci, şi nu ar fi fost, tocmai din cauza acestei clar-viziuni superioare omorît, hotarele României noastre Mari, cucerite cu atâtea jertfe de vieţi, nu ar fi fost ştirbite, cum le vedem cu jale, azi, prin pierderea, fie şi numai provizorie, cum nădăjduesc, a Basarabiei, a Nordului Bucovinei şi a unor părţi sfinte din trupul Transilvaniei.

Câte nu s'ar putea spune despre intuiţia misticei legionare în alte direcţii în acea a Moralei şi a Naţionalismului.

Le las pentru altădată.

In căutarea de a pătrunde înţelesul unui salut, al salutului legionar, m'a furat vraja spirituală a misticei. Şi cât p'aci era să fac, în contra voinţei mele, o conferinţă.

Cât p'aci era să calc prevederile pesimiste din ziua acelei conferinţe a mele dela Ateneul din Bucureşti, pe care o credeam ultima.

Dacă epitetul de „ultima" putea atunci să aibă în înţeles mai rău decât acea aşezare în succesiunea timpului era, vă mărturisesc, şi starea de suflet ce mă apăsa în acele timpuri de urgie, când nu ştiai ce te aşteaptă în ziua de mâine, când eu, până în clipa din urmă, nu ştiam dacă voi fi lăsat să intru în sala Ateneului şi să urc la tribună, şi când de atâtea ori mi-am zis că Dumnezeu mi-a dat prea multe zile, ca să ajung să văd aruncate în şanţuri şi expuse pe străzi trupurile Românilor ucişi pentrucă erau, legionari, tineri şi de toate vârstele.

Groaznica epocă de tiranie criminală, care va rămânea ca o pată de odioasă decădere morală asupra celor ce s'au făcut uneltele ei active sau încurajatoare.

In acele zile urîte, până la des-

(Continuarea în pag. 6)

A deveni legionar

Ieri am publicat circulările camaradului V. Iasinschi comandantul Centrului Răzleţ, privitoare la organizarea cuiburilor de pregătire şi la admiterea în Legiune.

Cum a spus şi d. general Ioan Antonescu conducătorul Statului, în cuvântarea rostită cu prilejul marei manifestaţii legionare din Bucureşti, primirea tuturor celor cu cuget curat, cari vor să slujească ţării în Legiune este deschisă. Iar camaradul Horia Sima, comandantul mişcării, spune lămurit: „Să primească în cadrele mişcării pe toţi cei buni şi cinstiţi cari n'au făcut parte până acum din rândurile mişcării, dar care vor să participe la opera de refacere a ţării."

Aşa dar, porţile Legiunii sânt deschise. Să nu se uite că mişcarea fascistă în Italia, ca şi cea naţional socialistă în Germania au închis înscrierile din clipa în care au venit la cârma statului, împrospătându-şi membrii numai din rândurile tineretului şcolar, anume pregătit. Legiunea ar fi putut să procedeze la fel, dar a socotit că sânt încă multe energii curate în ţară cari n'au fost luminate îndeajuns asupra rosturilor ei, şi cari acum ar putea să fie câştigate spre binele mişcării şi a ţării.

Nu trebue însă să înţelegem aceste lucruri în chip greşit sau uşuratec. Legiunea nu este un partid, în care se fac înscrieri la club, intrarea în legiune nu este o formalitate, ci un act de conştiinţă. Să nu se uite că cine intră în legiune intră cu fiinţa lui întreagă, depune un jurământ care-l leagă pe viaţă.

Această adeziune nu poate da naştere la nici o pretenţie, la nici un avantaj. Iată cuvintele circulării amintite extrase din *Cărticica Şefului de cuib*: „Noi dacă am intrat în Legiune, nu cerem nimic pentru noi, ci dăm. Dăm suflet, dăm muncă, dăm suferinţă, dăm tot ce avem pentru ziua cea sfântă a biruinţei neamului românesc".

Şi încă un lucru trebue să se ştie: Legiunea este o credinţă şi o credinţă n'o capeţi dacă vrei, ci numai dacă o simţi cu tot sufletul tău. Cine nu are structura sufletească de legionar, nu are ce căuta în mişcare.

De aceia porţile Legiunii sânt deschise, dar numai pentru acei cari se simt legionari. La porţile Legiunii se face cercetarea celor buni şi drepţi, şi numai aceştia vor intra.

Circulările apărute ieri arată lămurit cum poate intra cineva în Legiune, stadiul de pregătire al doritorilor de a face parte din mişcare, organizarea cuiburilor de pregătire.

Nu vom insista aci asupra acestor lucruri, ce trebuesc citite în întregime, cu frumoasele extrase din circulările Căpitanului, cari fixează lapidar îndatoririle sufleteşti ale Legionarilor şi caracterizează pe acei pe cari Legiunea îi respinge. Vrem numai să subliniem spiritul acestor circulări.

In Legiune au fost oameni cari şi-au dat viaţa pentru credinţa lor, ridicând la o înălţime morală neînchipuită până azi o mişcare politică. Ea devine prin aceasta aproape o religie. Când ne apropiem de ea, avem datoria să nu uităm nici o clipă că stăm alături de cei morţi, pe cari Legiunea îi scoate mereu prezenţi. Nu vom putea să-i egalăm, dar să fim măcar demni de amintirea lor.

Cine intră azi în Legiune nu poate să se poarte altfel decât amintindu-şi în fiecare clipă de cei morţi cari îl privesc şi îl judecă. Ce departe suntem de partide şi de organizaţii politice!

Azi Legiunea este biruitoare, dar din biruinţa ei nu pot trage foloase cei din afară, cari ar dori să vie, să se bucure de roadele biruinţei. Nici măcar cei rămaşi, cei vechi din Legiune nu pot avea foloase din această biruinţă. Biruinţa Legiunii nu poate folosi decât ţării şi cine vine în Legiune, vine numai ca să se jertfească pentru ţară.

INFORMAŢIUNI

Cu începere dela 21 Octombrie 1940, audienţele la Domnul Subsecretar de Stat Al. Rioşanu, sunt suspendate pe timp de 10 zile.

Ministerul Apărării Naţionale a primit demisia din cadrele active ale aeronauticei a locotenentului aviator Popişteanu I. Marius, pe data de 31 Octombrie a. c.

La liceul ortodox român „Avram Iancu" din Brad e vacantă catedra de limba germană. Cei cari doresc să ocupe această catedră se vor adresa direcţiunii liceului. Se cere candidatului să fie de religie ortodoxă.

D. ing. Silvio Grigore Florescu a fost numit pe termen de trei ani efor al Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina, ca reprezentant al ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

ISTANBUL, 21 (Rador). — Adunarea Naţională turcă se va întruni la 1 Noembrie.

Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă că, cu acest prilej, preşedintele Republicei, d. Inonu, va rosti un însemnat discurs politic.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a hotărît înfiinţarea în comuna Scăeni, jud. Prahova a unei şcoale practice pentru ucenici cu durata de 2-3 ani, cu un program exclusiv de agricultură şi vinificaţie şi noţiuni de pomicultură şi legumicultură.

Pentru formarea submaeştrilor militari mecanici auto, destinaţi atelierelor mecanice ale unităţilor motorizate şi mecanizate ale armatei, ministerul Apărării Naţionale a înfiinţat o şcoală specială, concursul de admitere având loc în ziua de 1-5 Noembrie 1940 la reşedinţa Centrului de instrucţie moto-mecanizat.

„NICIODATĂ SUFLETUL LEGIONAR NU SE VA INCOVOIA SUB POVARA GREUTĂŢILOR"

(Urmare din pagina III-a)

vânzători de ţară se mai agită, ştim că mai cred într'o revenire la formulele vechi, în cari să exploateze din nou până la sânge munca bietului popor şi să le umple gura cu ţărână acelora cari „încovoiaţi de foame şi nevoi", ţipă după dreptate şi pâne. Ei cred că această epocală răsturnare, făcută fără vărsare de sânge, mai poate fi înşelată în nădejdile ei.

Sunt ultimele frământări ale unei lumi care se stinge sub ochii noştri.

Noi putem avea greutăţi imense, dar aceste greutăţi, fireşti oricărui început, mai ales când regimul legionar s'a instaurat găsind condiţii catastrofale pentru ţară, nu trebue să amăgească pe nimeni. Niciodată sufletul legionar nu se va încovoia sub povara greutăţilor. Victoria noastră este sigură, pentrucă dinamica interioară a acestei Mişcări este uriaşă. Toate manifestările din afară nu sunt decât rezultatul unei imense desfăşurări de puteri ale sufletului legionar, care cu fiecare zi creşte în intensitate. E o rostogolire de voinţă, la care participă întreg neamul şi care va nimici cu uşurinţă toate împotrivirile.

INCADRAREA IN LEGIUNE

In numele Căpitanului, mulţumesc vouă prieteni ai Legiunii, pentru ajutorul ce l-aţi dat Mişcării în vremuri grele pentru ea; ca recunoştinţă pentru jertfa voastră, Mişcarea Legionară vă scuteşte pe toţi acei, cari vreţi să vă încadraţi, de stagiul de pregătire de trei luni.

Calitatea voastră de prieteni ai Legiunii a încetat de azi, dar puterea voastră de jertfă trebue să continue sub altă formă în mijlocul Legiunii. Inchegaţi într'un regim puternic, întemeiat pe dreptate şi omenie, stăpâni pe voinţa şi destinul vostru, aveţi toată libertatea să participaţi la munca de refacere a ţării şi să deveniţi legionari.

Pelerinaj la locul martirajului

După cuvântarea Comandantului Mişcării Legionare şedinţa s'a încheiat cu „Imnul muncitorilor", cântat de corul legionar.

Intreaga asistenţă salută apoi şi d. Horia Sima părăseşte adunarea.

După plecarea d-sale Prietenii Legionarilor în frunte cu garda şi cu corul legionar au plecat în pelerinaj la locul unde au fost martirizaţi cei nouă legionari cari au executat pe Armand Călinescu.

Pluteşte printre rânduri înfiorarea altor lumi. Strălucesc în ochi lacrămi şi involuntar pumnii se strâng.

La locul martirajului coloana se aliniază frumos.

Se dă onorul.

Intr'o atmosferă de pioasă reculegere corul intonează „Imnul legionarilor căzuţi".

Frunzele îngălbenite ale castanilor foşnesc jalnic. Cerul plumburiu al toamnei stă gata să plângă.

In văzduh se vânzolesc mii de glasuri venite din lumea celor care vor dreptate.

Femeile nu-şi mai pot stăpâni revărsarea ochilor.

A tăcut de mult corul, dar ultimele versuri plutesc mereu în aer:

Noi mereu te-om plânge frate
Iar tu-ai dormi mereu...
Să faceţi atâta dacere...

Regiunile de inspecţii a muncii

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, a dat o deciziune prin care a stabilit următoarele regiuni de inspecţie a muncii:

Regiunea I cuprinde judeţele: Bihor, Arad, Timiş-Torontal, Caraş, Severin şi Hunedoara.

Regiunea II cuprinde judeţele: Cluj, Turda, Alba, Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică şi Făgăraş.

Regiunea III cuprinde judeţele: Mehedinţi, Dolj, Gorj, Vâlcea, Romanaţi şi Olt.

Regiunea IV cuprinde judeţele: Argeş, Muscel, Dâmboviţa, Ilfov, Vlaşca şi Teleorman.

Regiunea V cuprinde judeţele: Braşov, Prahova şi Buzău.

Regiunea VI cuprinde judeţele: Constanţa, Tulcea şi Ialomiţa.

Regiunea VII cuprinde judeţele: Brăila, R. Sărat, Covurlui, Putna, Tecuci, Tutova şi Fălciu.

Regiunea VIII cuprinde judeţele: Botoşani, Neamţ, Iaşi, Roman, Vaslui şi Bacău.

Regiunea IX cuprinde judeţele: C. Lung, Rădăuţi, Baia, Suceava şi Dorohoi.

LEGI PROMULGATE

Intr'o ediţie specială a „Monitorului Oficial" apărută eri s'au promulgat următoarele decrete legi sancţionate de Conducătorul Statului şi preşedintele Consiliului de miniştri:

— Decretul lege cuprinzând unele dispoziţiuni pentru funcţionarea societăţilor anonime pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni;

— Decretul lege pentru prorogarea termenelor de plată a unor rate datorate potrivit legii pentru lichidarea datoriilor agricole şi urbane din 1934.

Direcţia generală a Monitorului oficial a fost declarată vacantă

Ministerul de Finanţe a declarat vacant postul de director general la direcţiunea generală a „Monitorului Oficial şi Imprimeriilor Statului".

ECONOMIE FINANȚE

COOPERAȚIA IN ROMÂNIA

Ca în toate țările — și în România — cooperația a luat naștere din nevoia claselor sărace, de a-și satisface trebuințele pe calea adecvată formei Statului respectiv.

La noi cele trei sisteme de cooperative și-au căutat alcătuirea în norme noui încadrate în formele nevoilor agricole, creindu-se un schimb reciproc de servicii între cooperatori și cooperativă, ceace presupune un contact permanent între acești doi factori.

Această formă de organizare economică, fiind o transformare a vieții economico-sociale a celor săraci era natural să întâmpine greutăți în formația ei. Forma capitalistă a Statelor democratice de eri, cât și clasele burgheze conducătoare nu se puteau înțelege cu schimbarea evolutivă — în viața economică — pe care o aducea cooperația. Nu puteau admite capitaliștii iudeo-burghezi să-și vadă năruite puternicile lor instituții capitaliste și tot interesul capitalist dărâmat prin forța organizată a celor mulți și săraci. Și pentru aceasta s'au împotrivit cooperației pe toate căile.

Cum în România — ca în toată lumea — rezolvarea problemei sociale prin economic era cerută din ce în ce mai puternic. Statul consimte la o reorganizare a vieții economice pe baze cooperatiste și de aici lupta mare începe.

Cooperația urmărea ridicarea standardului de viață a poporului nostru de țărani și muncitori pe alte baze decât cele capitaliste. In deosebi se cerea înlăturarea intermediarului pentru ca schimbul de produse să se facă direct între producători și consumatori pe de o parte, iar pe de altă parte se urmărea ca prețul materiilor fabricate să fie accesibil și claselor sărace. Deci se căuta prin cooperație un raport echitabil între prețul materiilor prime și prețul materiilor fabricate.

Dece nu s'a ajuns la aceasta să răpundă cooperatorii (mari...) de până azi.

Cooperativele de producție și consum nu numai că nu și-au ajuns scopul intrând pe făgașul întreprinderilor burghezo-capitaliste, dar au servit aceste întreprinderi hrănindu-le, stăvilind astfel organizarea colectivă a vieții economice românești. Majoritatea acestor întreprinderi au activat uzând acelaș sistem de speculație evreiască, executat uneori de evrei alteori de cei în solda lor; încât materiile fabricate și în cooperație au fost tot atât de prohibite pentru massa muncitoare, ca și în economia capitalistă. Clasa muncitoare s'a văzut în fața unui fapt nemaipomenit de dureros: produsele propriei lui munci erau vândute fără a putea fi consumate. Exemplu: grâul este un produs agricol, dar pâinea nu este un articol de consum popular, la fel sfecla și zahărul, floarea soarelui și uleiul, etc. Și iată cum clasa muncitoare s'a văzut obligată să producă mult — valorificat ieftin — și să consume puțin și insubstanțial, ceeace a dus la dezastrul social al claselor muncitoare pe care le-am găsit azi în starea în care sunt.

Cooperativele de credit care au fost create spre a ușura repartiția bunurilor, nu numai că nu și-au atins scopul, dar s'au transformat în instituții bancare-capitaliste, servind astfel tot clasa înstărită a culacilor chiaburi, neacordându-se credite proletarilor, decât într'o foarte mică măsură și atunci cu forme grele și giruri a mai multor înstăriți.

Iată cum cooperația nu numai că nu a contribuit la o reorganizare a vieții economice și sociale, dar a întârzit această reorganizare dând vieții economice capitaliste-burgheze un nou impuls, o nouă formă care a putut să mai dăinuiască în defavoarea muncitorilor încă atâtea decenii.

Astăzi nu mai poate trăi această formă de cooperație. Vremurile impun o totală schimbare și o reorganizare a vieții economice colective românești în sensul Statului economic legionar.

Noua organizare a cooperației pleacă de la ideea ajutorului reciproc: „Ajută-ți fratele căzut în nenorocire: Nu-l lăsa." Astfel că noile cooperative își vor păstra caracterul de instituție de asistență socială, căutând aplicarea ideii fundamentale a creștinismului iubirea aproapelui.

Nu pentru clasele înstărite se luptă în lumea de azi. Nu. Ci pentru cei mulți și săraci, pentru cei secătuiți de dreptate și asupriți, pentru cei uitați și batjocoriți. Toate forțele legionare de azi se străduiesc titanic spre a organiza — revoluționar — viața economică a poporului muncitor român, cu o repartiție a bunurilor echitabilă, dându-i o nouă formă socială într'o nouă spiritualitate.

Drumul e greu. Dar vom birui, ca pe toate meleagurile de până acum. Și cauza muncitorului legionar trebue să triumfe. Cooperația este o formă de triumf a poporului muncitor român.

Ștefan Cojocaru

Valute străine retrase și puse în circulație

In circulația monetară a țărilor mai jos notate, a intervenit următoarele modificări.

Monete retrase din circulație

GERMANIA: Moneta de nikel a 50 Reichs Phennigi Emis. 1927 și 1938.

ITALIA: Moneta de nikel a 1 Liră. Emis 1928 și 1936 și Moneta de nikel a 2 Lire. Emis 1925 și 1936.

JUGOSLAVIA: Moneta de argint a 20 Dinari. Emis 1931; Moneta de argint a 10 Dinari. Emis. 1931; Moneta de nikel a 2 Dinari. Emis 1925; Moneta de nikel a 50 Para. Emis. 1925.

Toate aceste monete, au putere circulatorie până la 31 Oct. 1940.

Monete noui în circulație

GRECIA: Biletele a 50 Drahme. Emis. 1 Ianuarie 1939; Biletele a 20 și 10 Drahme. Emis. 6 Aprilie 1940.

BULGARIA: Biletele a 250 Leva. Emis. 1939.

ITALIA: Biletele a 1 și 2 Liră. Emis. 1940 (An fascist XVIII).

Nu se mai acordă scăderi la impozitele agricole

Direcțiunea viticulturii din ministerul agriculturii și domeniilor a trimis tuturor Camerelor agricole din țară o circulară cu privire la reducerile de impozite la hectar, acordate viticultorilor în mod excepțional pe anul acesta.

In reducerile ce s'au acordat intră și distrugerile de recoltă ce au fost provocate de mană, care a bântuit în majoritatea regiunilor viticole din țară.

Statul acordând reducerile amintite, ministerul agriculturii atrage atenția că nu se vor acorda alte scăderi pentru nici un fel de cauze de forță majoră, decât cele prevăzute în acel decret lege.

Cu acest prilej Camerele de agricultură au fost invitate de minister să pună în vedere viticultorilor să nu mai adreseze cereri de asemenea natură, pentrucă nu vor fi luate în considrare.

Creșterea animalelor în România

Direcția economică agricolă din ministerul agriculturii și domeniilor, a întocmit o importantă statistică a tuturor animalelor domestice din anul 1939.

Statistica se referă la următoarele specii de animale: cai, măgari, catâri, boi, bivoli, oi, capre, porci, iepuri de casă, găini și stupi de albine.

Din date cuprinse în această statistică rezultă că numărul animalelor domestice din țară în anul 1939, la unele este în creștere iar la altele în scădere.

Numărul animalelor este în creștere la:

Boi cu 93.090 capete, sau cu 2,19 la sută; sporirea provine dela marele număr de vaci și prunci.

Bivoli cu 13.925 capete, sau cu 7,36 la sută.

Măgari cu 240, sau cu 1,73 la sută;

Oi cu 82.434 capete, sau cu 0,74 la sută;

Pasările de curte cu 738.129 capete, sau cu 2,08 la sută. Creșterea se remarcă la găini.

Numărul animalelor e în scădere la:

Cai cu 115.793 capete sau cu 5,67 la sută;

Catâri cu 1.049 capete sau cu 57,09 la sută;

Capre, cu 16.269 capete sau cu 0,42 la sută;

Porci cu 238.583 capete, sau cu 8,15 la sută;

Stupi de albine cu 2.640, sau cu 0.45 la sută.

Aprovizionarea armatei cu toate subsistențele

Un fond de 900 milioane lei pus la dispoziția Ministerului Apărării Naționale

Pentru nevoile de aprovizionare la timp ale armatei, cu tot felul de subzistențe și materiale în legătură cu hrana și întreținerea oamenilor și animalelor, lemne, etc., până la 21 Iulie 1941, Ministerul Apărării Naționale a fost autorizat să contracteze un împrumut până la concurența sumei de 900.000.000 la Institutul Național al Cooperației.

Sumele împrumutate vor fi depuse la Banca Națională a României la un cont special ce se va deschide de B. N. R., de unde Ministrul Apărării Naționale le va putea folosi pe măsura nevoilor și dispozițiunilor date de M. A. N., Direcția intendenții, pe baza referatelor aprobate de d. subsecretar de Stat al M. A. N. pentru Armată.

La soldul debitor al contului sumelor astfel avansate, Ministerul Apărării Naționale, va plăti Institutului Național al Cooperației o dobândă de 50 bani la sută anual, peste scontul Băncii Naționale a României, care se va inscrie în bugetul de cheltueli al Ministerului Apărării Naționale.

Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Finanțelor sunt autorizate să garanteze restituirea sumelor împrumutate, a dobânzilor și accesoriilor, cu cesiunea a câte unei transe de lei 116.000.000 din cota lunară pe luna Decemvrie 1940 și a câte unei transe de lei 112.000.000 lunar din cotele lunare pe lunile Ianuarie, Februarie, Martie, Aprilie, Mai, Iunie și Iulie 1941, cote fixate Ministerului Apărării Naționale, conform art. 134 din legea contabilității publice și care rate se vor suprapune peste ratele stabilite pentru rambursarea împrumutului de lei 850.000.000, contractat conform decretului-lege Nr. 3.008 din 3 Septembrie 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 204 din 4 Septembrie 1940.

Restituirea sumelor împrutate se va face prin reținerea de către Banca Națională a României și vărsarea în contul Institutului Național al Cooperației a transelor prevăzute la art. 4 de mai sus, din disponibilitățile pe care Statul le are, potrivit art. 19 din legea contabilității publice la Banca Națională a României.

Convenția ce se va încheia în baza acesei legi, între Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Finanțelor și Institutul Național al Cooperației, va rămâne în vigoare atât timp cât nu va fi denunțată de oricare din părțile contractante.

Garanția și modul de plată prevăzute mai sus, va rămâne în vigoare până la restituirea tuturor sumelor datorate în baza Convenției și accesoriilor sale.

Convenția ce se va încheia între Ministerul Apărării Naționale și Institutul Național al Cooperației, va prevede orice alte condițiuni ale împrumutului și garanțiilor, în baza legii de față, fără a fi nevoie de nicio altă autorizare și nici de avizul Consiliului Superior al avocaților publici, conform art. 83, punctul a, din legea pentru organizarea Corpului de avocați publici.

Convențiile între Stat organele sale, Institutul Național al Cooperației și asociatele sale, Banca Națională a României, efectele comerciale emise și garanțiile acordate de Institutul Național al Cooperației și asociatele sale, pentru eventuale procurări de disponibilități, precum și orice acte juridice proceduri sau forma de executare, în legătură cu creditul de mai sus, vor fi scutite de orice taxe de timbru și inregistrare, de timbru de aviație, precum și de orice impozite de orice natură.

ROMÂNIZAREA BURSEI DE ACȚIUNI, EFECTE ȘI SCHIMB DIN BUCUREȘTI

Situația deplorabilă a elementului românesc până la 6 Septembrie a. c.

Au fost revocați 9 agenți oficiali și 68 remizieri

Era nouă de organizare ce se întronează în toate instituțiunile, a fost înțeleasă și de conducerea bursei de efecte acțiuni și schimb.

O serie de măsuri s'au luat, altele sunt pe cale.

Marele comandament al timpului: TOTALA ROMANIZARE A VIEȚII ECONOMICE a fost înțeles, elementul românesc începe să devină stăpân; el va cuceri curând — prin muncă, cinste și pricepere — piața de valori a țării, dovedind că este apt de increderea ce se pune în el.

SITUATIA IN BURSA PANA LA 6 SEPTEMBRIE

Până la instaurarea la conducerea țării a Regimului Statului Național Legionar elementul românesc din bursa de efecte, acțiuni și schimb a avut mult de suferit.

La 6 Septembrie, situația elementului românesc în această ramură de activitate economică a țării se prezenta astfel, în raport cu cel evreesc:

14 agenți oficiali, dintre care 5 evrei și 9 români;

6 suplinitori de agenți oficiali dintre care 4 evrei și 2 români;

Din totalul de 20, românii nu dețineau decât 11 locuri.

In fața acestei situațiuni se simțea nevoia unei grabnice intervențiuni.

Prima măsură a fost îndepărtarea tuturor evreilor din această ramură, revocându-se din funcțiuni 5 agenți oficiali și 4 suplinitori.

Elementul etnic românesc este azi sută în sută în branșa agenților oficiali.

PROBLEMA REMIZIERILOR

In ceeace privește corpul remizierilor, situația elementului românesc era dezastruoasă.

Din totalul de 147 remizieri, români nu dețineau decât 39 locuri, sau aproape 27 la sută din locuri.

Fată de această situație desonorantă, ministerul economiei naționale în înțelegere cu oficialitatea Bursei de efecte, acțiuni și schimb au luat o serie de măsuri.

In primul rând s'a căutat a se inversa raportul de forțe între elementul românesc și cel evreesc. Prin revocările efectuate, s'a ajuns ca la 18 Octombrie din totalul de 71 remizieri români să dețină 39 locuri iar evreii numai 32 locuri.

ELEMENTUL ROMANESC A DEVENIT STAPAN

In urma acestor prime măsuri, în interval mai scurt de cât sperau toți, elementul românesc și-a ocupat locul ce i se cuvenea. Situația la 18 Octomvrie a. c. se prezinta astfel:

In corpul agenților oficiali sunt numai români, din care 9 agenți oficiali și 2 suplinitori.

In corpul remizierilor, din totalul de 71, românii dețin 39 locuri iar evreii 32.

PREGATIREA ELEMENTELOR

Deoarece românizarea totală a remizierilor nu s'a putut face imediat din cauza lipsei elementelor indispensabile vieței bursiere, oficialitatea a menținut, după cum am arătat, un număr de 32 evrei în aceste posturi.

Pentru rezolvarea integrală a acestei probleme, s'a luat măsura înființării unei școli speciale de remizieri și funcționari de bursă români.

Dela această școală se așteaptă formarea unei corporații de remizieri români destoinici, care în curând să preia în viguroasele lor mâini cinstite și harnice viața bursieră a țării.

Cu ocazia deschiderii cursurilor acestei școli, ce s'a făcut săptămâna trecută, am avut mulțumirea să constatăm că tineretul Statului Național Legionar înțelege comandamentul timpului, el fiind prezent în mare număr, acolo unde i se cere prezența.

In scurt timp vom avea mulțumirea să înregistrăm câștigarea unei noui bătălii, românizarea totală a Bursei de efecte, acțiuni și schimb din București.

BĂILE GOVORA

Inspecție. — In cursul zilei de 17 Octombrie a. c. d. Victor Bărbulescu, prefectul județului, a inspectat orașul Băile Govora.

Cu această ocaziune d-sa — însoțit de d. Emil Dumitrescu, șeful Poliției locale — a inspectat inopinat brutăriile din localitate unde constatând că pâinea nu se lucrează după dispozițiunile date, a decis sancționarea celor ce s'au făcut vinovați.

Noul primar. — Zilele trecute s'a făcut instalarea în funcțiunea de primar al comunei Govora-sat, a d-lui Ilie P. Ciucă în locul d-lui D. I. Constantinescu, demisionat.

„CUVÂNTUL" IN ȚARĂ

CĂLĂRAȘI

Sancționați pentru că au vândut carne în zi de post. — Conducătorii orașului nostru au dresat acum două luni câteva procese de contravenție la o serie de restauratori cari în disprețul dispozițiunilor precise ale Ministerului Economiei Naționale au pus în consumație carne de vacă în zilele de post fixate de zisul Departament. O altă serie de asemenea acte au fost dresate și de d. Radu Mateescu șeful biroului de speculă al prefecturii.

Două din aceste procese au venit spre soluționare, după ce au fost aprobate de ministerul Economiei Naționale, înaintea tribunalului Ialomița, secția II-a.

Completul format din d-nii I. Brătescu, președinte și N. Albu, asesor, ministerul public fiind reprezentat de d. procuror Tomșa, a aplicat pe baza lor pedeapsa închiderii pe o lună a restaurantelor Filip Antonescu, din str. Știrbei Vodă și Teodor Penciu. din str. I. G. Duca.

Frig pe Bărăgan. — De două zile temperatura a scăzut simțitor pe întreg Bărăganul. Nori compacți acoperă cerul, fără ca să fi căzut până în prezent vre-o picătură de ploaie, deși este așteptată cu înfrigurare de toți plugarii cari sunt împiedecați de secetă să facă însămânțările de toamnă.

In schimb, grație secetei calde din ultima vreme porumbul s'a copt iar bumbacul, din care s'a semănat foarte mult pe Bărăgan, a ajuns la maturitate.

Crimă. — In urma unei neînțelegeri avute cu mama sa, tânărul Costică Oprea, din comuna Burdușani, a sărit asupra acesteia și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii.

La țipetele disperate ale femeii a intervenit soțul său, Oprea Simion, care a fost deasemenea lovit de fiul agresor. Infuriat omul a scos briceagul ce-l avea la brâu și a aplicat fiului său mai multe lovituri.

Acesta s'a prăbușit la pământ într'un lac de sânge. In stare gravă el a fost transportat la spitalul din Călărași unde a încetat din viață astăzi.

Părintele criminal a fost arestat și înaintat Parchetului de Ialomița care a dispus trimiterea lui în judecată, astfel că nefericita mamă a rămas să plângă fiul mort și soțul în pușcărie.

Restaurant închis. — In urma descinderilor făcute de autoritățile în drept, s'a putut constata că în restaurantul „Central" Filip Antonescu se puneau în consumație mâncăruri pregătite cu carne chiar în zilele oprite.

S'au dresat actele legale și pe baza lor și a probelor făcute s'a hotărît sancționarea numitului restaurant cu închiderea pe timp de o lună.

CUZA VODĂ (IALOMIȚA)

Incendiul din com. Călărașii-Vechi

Din neglijența unui copil în etate de 4 ani, un puternic incendiu a isbucnit la gospodăria locuitorului Dumitru St. Radu din com. Călărașii-Vechi, aprinzându-i o șiră de paie de grâu. Focul, alimentat de furtună, s'a întins cu repeziciune și la gospodăria vecinului său Gh. D. Panait, căruia i-a mistuit, deasemenea, o șiră de paie de orz și o grămadă de știuleți de porumb.

Fiind anunțată prefectura, la fața locului a sosit serviciul de pompieri din Călărași care, după o muncă de două ore, a reușit să localizeze incendiul. Pagubele se evaluiază la circa 20.000 lei. Se fac cercetări.

PRIMARI NOUI NUMIȚI

Zilele acestea au fost numiți noui primari în câteva comune din județul nostru. Astfel în comuna noastră, în locul d-lui G. D. Ionescu, demisionat, a fost numit în funcțiunea de primar al comunei, camaradul legionar Ion Tenea, un vechiu luptător în mișcarea legionară din localitate.

Noul primar a depus legiuitul jurământ în fața d-lui pretor Gr. Șerbănescu.

In comuna Ulmu, în locul d-lui Pavel Coman, a fost numit în funcțiunea de primar camaradul legionar Gheorghe I. Vasilescu.

In comuna Dorobanțu a fost numit camaradul legionar Lety Stănescu. Depunerea jurământului s'a făcut în prezența d-lui Gr. Șerbănescu, pretorul plășii.

Infrânarea speculei. — Pentru a se pune capăt speculei, la care se dedau unii comercianți, poliția legionară din localitate, în frunte cu camaradul înv. C. Tucueasa, a luat măsuri de-a se efectua un sever control asupra operațiunilor săvârșite în localurile stabilimentelor comerciale și industriale.

Inspecție școlară. — D. I. Petrescu, subinspector școlar de control, a inspectat școlile primare din com. Cuza Vodă, Ceacu și Călărașii-Vechi, interesându-se de starea localurilor de învățământ și de nevoile corpului didactic. Camaradul legionar învățător Const. Tuculeasa, a dat relații cu privire la nevoile de întreținere și aprovizionarea cu lemne a școlilor.

In anul acesta, au fost numiți pentru utilizare, următorii învățători din teritoriile ocupate: Gh. Florea cu soția la școala din com. Călărașii-Vechi; St. Coleașă cu soția la com. Cuza-Vodă și D. Bănică cu soția la școala din com. Ceacu.

Legionare. — **In localitate s'a constituit comitetul pentru organizarea „Ajutorului Legionar", în frunte cu camaradul legionar Const. Tuculeasa, învățător.**

Din comitet fac parte camarazii: Ion Leca și Ion Tenea, primarul comunei. Comitetul a lansat, deasemenea, un apel către populație, pentru strângerea fierului vechiu și a obiectelor de metal scoase din uz.

Fapte de merit. — **D. Ștefan Rădulescu, proprietar în com. Ceacu, a cumpărat cărți la 72 copii de școală, lipsiți de mijloace. Impărțirea cărților s'a făcut în prezența preotului, învățătorilor și primarului comunei.**

Cooperativă pescărească. — **Din îndemnul d-lui Ion Bogdan Munteanu, prefectul județului, a luat ființă în com. Dorobanțu o cooperativă pescărească, al cărei scop principal este de-a se arenda, în condițiuni avantajoase, pe seama locuitorilor din comună, terenurile de baltă din com. Mânăstirea.**

Noui primari

Au fost numiți în funcțiunea de primar și ajutor de primar, la municipii și stațiuni balneo-climaterise, d-nii:

La Brașov d. prof. Ion Bordeianu, în funcția de primar; la Galați d. Spiru Peceli, în funcția de primar; la Iași d-nii Aurel Gheorghiu și Niculai Beureanu în funcția de ajutor de primar; la Ploești, d-nii V. Burlacu și Mihail Caramlău în funcția de ajutori de primar; la Curtea de Argeș d. Dumitru Brânză în funcția de primar; la Călimănești, d. Papagoga Toma în funcția de primar pe d. Alexandru Voicescu.

SULINA

FURTUNA PE MAREA NEAGRA. — Vântul de ENE, care bate de câteva zile, a deslănțuit o puternică furtună pe Marea Neagră, care a determinat întreruperea navigației pe Marea Neagră. Astfel vasele „Cavarna", sub pavilion român și „Szeged", sub pavilion ungar, venite din susul Dunării, nu au putut eși la mare pentru a-și continua cursele, iar din mare nu a intrat în portul nostru nici un vapor de tonaj mic sau mijlociu.

UTILAREA ATELIERELOR D. D. M. CU ELECTRICITATE. — După calculele făcute de către d. ing. V. Ciubotariu, Șeful Secției Atelierelor D. D. M., ajungându-se la concluzia că acționarea mașinilor și aparatelor din atelierele D. D. M. cu electricitate ar fi cu 50 la sută mai ieftină decât cu aburi (cum se făcea până acum), Direcțiunea Dunării Maritime a hotărât transformarea instalațiilor atelierelor sale pentru a putea fi acționate cu electricitate. Experiențele făcute dând rezultate bune, cu începere de Luni 14 Octombrie, atelierele au început să întrebuinteze curentul electric.

Ca urmare a acestei inovații, orașul nostru are, dela acelaș dată, curent electric toată ziua.

INSPECȚIE. — D. Pătru, Inspector Vamal Regional, însoțit de către d. C. Drăgănescu Inspector vamal de Circumscripție, au sosit în localitate făcând o inspecție inopinată Vămii locale și rămânând frumos impresionați de modul corect și civilizat al funcționarilor de a se comporta în serviciu. D-lor au adus mulțumiri d-lui Săvinescu, șeful vămii, de modul conștiincios cum conduce Vama locală.

STAREA TIMPULUI. — De câteva zile temperatura a scăzut brusc. Populația umblă pe străzi grăbită îmbrăcată în paltoane și pardesie groase. Prin locuințe și birouri cei ce au lemne au început a face focul.

Dumbrăveni

Instalarea noului primar la Dumbrăveni. — Eri a avut loc instalarea noului primar al orașului Dumbrăveni, în persoana camaradului avocat Grigore Lechințanu și a ajutorului de primar camaradul Nicolae Vecerdea învățător.

Instalarea s'a făcut de către d. prefect al județului: prof. Ion Covrig Nonea, și au mai fost de față d-nii: Dr. Emil Laurențiu fost primar, dr. Beian pretorul plasei, Deceanu Petre, secretarul primăriei, Prof. Olimpiu Mireșan șeful poliției legionare din județ, înv. Cristea Ioan subinspector școlar de control, Virgil Meseșanu secretarul plasei, precum și întregul corp funcționăresc al primăriei.

Parastas pentru legionarii reinhumați la Predeal

PREDEAL, 21. — Eri la ora 11 s'a făcut la cimitirul legionar din localitate un parastas pentru pomenirea celor 50 legionari reinhumați aci, precum și sfințirea unei troițe ridicate de către legionarii din Predeal în memoria legionarilor căzuți.

Starețul Ioachim Vișan și preotul Pântea, înconjurați de un sobor de preoți au oficiat serviciul religios, răspunsurile fiind date de către corul legionar al soc. Radio.

După terminarea slujbei, comandantul legionar Raul Lacrețianu a dat raportul comandantului legionar Dragomir-Jilava.

S'a făcut apoi apelul legionarilor morți, răspunzându-se: *Prezent*.

La sfârșit s'a intonat „Imnul legionarilor căzuți" și „Ștefan Vodă al Moldovei."

La această creștinească solemnitate legionară au participat delegații ale organizațiilor din București, Ploești, Sinaia, Bușteni, Azuga și garnizoana Predeal, în frunte cu comandanții lor.

Solemnitatea s'a terminat la ora 12 și jumătate.

INAUGURAREA SEDIULUI „AJUTORULUI LEGIONAR" LA PREDEAL

PREDEAL, 21. — Eri la ora 1 a avut loc inaugurarea sediului „Ajutorului Legionar" al organizației locale.

Starețul Ioachim Vișan și pr. Pântea au oficiat o slujbă religioasă în prezența legionarilor din garnizoană, a organizațiilor depe Valea Prahovei și a unui numeros public.

Pr. Pântea a vorbit despre însemnătatea „Ajutorului Legionar".

Populația prahoveană a răspuns cu însuflețire, donând însemnate sume de bani pentru „Ajutorul Legionar".

Semnificația salutului legionar „Trăiască Legiunea și Căpitanul"

Continuare din pag. 6-a

gust de viață, greutatea bătrâneții mele cerea dela Domnul mila chemării din lumea asta, în liniștea eternă.

Și azi?

„Azi, dragii mei legionari și prieteni, mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a îngăduit să văz Invierea Țării și a Neamului, sub înfățișarea înviorătoare a cămășilor verzi, simbolul speranțelor pline de putere creatoare".

„Și să pot striga, dela această tribună universitară, a statului legionar român":

„TRAIASCA LEGIUNEA ȘI CĂPITANUL!"

După terminarea conferinței care a fost primită cu cel mai mare entusiasm de către asistență, legionarii au intonat imnul „Sfântă tinerețe legionară", după care d. prof. Găvănescul, a primit raportul de închidere a ședinței.

Din toată lumea

SUTE DE PERSOANE AU PIERIT IN INUNDAȚIILE DIN SPANIA

BARCELONA, 20. (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Numeroase persoane au murit în inundațiile catastrofale din Catalonia.

In localitatea Torello numărul celor lipsă la apel trece de 300 persoane. Foarte multe persoane sunt lipsă și în localitatea Manlleu, situată la nord de Vich.

Lucrările pentru salvarea sinistraților sunt foarte grele, întrucât apele și dărâmăturile reprezintă obstacole aproape de neînvins pentru membrii echipelor trimise la fața locului.

PAGUBE DE ZECI DE MILIOANE

BARCELONA, 20. (Rador).—Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Pagubele provocate de furtună și inundații în localitatea Torello și împrejurimi se ridică la peste 40 milioane pesetas.

Municipalitatea Barcelonei a trimis imediat echipe de medici, sanitari și infirmiere, precum și numeroase medicamente pentru îngrijirea sinistraților.

Consulul general al Germaniei s'a prezentat Sâmbătă la palatul guvernatorului, căruia i-a exprimat condoleanțele sale pentru marea nenorocire ce a lovit Spania.

IN REGIUNEA PIRINEILOR PAGUBELE ATING UN MILIARD FRANCI

PERPIGNAN, 20 (Rador). — Estimațiile oficiale cu privire la pagubele provocate de inundații în regiuna Pirineilor se ridică la cifra de un miliard de franci.

In valea râului Têt, au fost luate de ape 60 de case, între care cinci hoteluri și un sanatoriu.

La Vernet-les-Bains au dispărut 25 persoane, iar alte 63 au dispărut la Amélie-les Bains.

Casele amenințând să se prăbușească, o parte din populația orașului Perpignan a fost evacuată.

La Arles-sur-Tech, localitate deja devastată de ape, torentele continuă să crească.

Uzina electrică dela Pas-du-Loup a fost luată de puhoiu.

Informațiile sosesc cu greu din regiunile izolate de inundații.

Se fac sforțări considerabile pentru ajutorarea populației din satele sinistrate.

*

BARCELONA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță că situația revărsărilor în Catalonia s'a îmbunătățit ușor.

Numărul persoanelor rămase fără adăpost se ridică la 6.000.

LONDONEZII ȘI-AU MODIFICAT TOTAL ACTIVITATEA

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță că ziarul „New York Herald Tribune", după informații primite dela trimisul său din Londra, subliniază că în capitala Angliei se pregătește o transformare totală a activității, în vederea lungilor seri de iarnă.

Administrațiile publice, magazinele și marile galerii, închid de pe acum mai de vreme cu o oră, spre a da putință personalului să ajungă acasă înainte de a se da alarmele aeriene de noapte. Această măsură s'a luat deoarece raidurile aviației germane încep în prezent cu două ore mai de vreme.

Viața și activitatea la Londra se desfășoară acum la voia întâmplării. D. Morisson, ministrul securității, intenționează să pună în aplicare planuri noui pentru intensificarea muncii. El ar voi să decidă ca peste câteva săptămâni magazinele și oficiile publice să prelungească treptat timpul de lucru. Unele birouri din Whitehall au intenția să introducă săptămâna de patru zile de câte 12 ore fiecare. Aceasta înseamnă că personalul va petrece tot timpul în birouri, unde va mânca și se va culca.

Numeroase bănci mari examinează chestiunea transformării pivnițelor în adăposturi pentru funcționarii lor.

Alte magazine închid la ora 15.30. Băncile vor închide probabil ghișeurile la amiază, pentru ca funcționarii să poată ajunge la adăposturi înainte de căderea nopții.

Presa a fost obligată să-și modifice programul de lucru.

Ziarul germanilor din Ungaria

BUDAPESTA, 21 (tp). — Duminică a apărut la Budapesta primul număr al ziarului „Deutsche Volkegruppe in Ungarn".

Acest ziar este editat de d. dr. Baech, redactorul principal fiind d. dr. George Goldschmidt.

IN GERMANIA

In toate regiunile germane culesul strugurilor este în toiu și bunăvoia domnește pretutindeni

AVIAȚIA ITALIANĂ A BOMBARDAT CENTRUL PETROLIFER DIN GOLFUL PERSIC

Atacul s'a produs după un zbor de 4500 kilometri

ROMA, 20 (Rador). — Marele cartier general al forțelor armate italiene transmite, „de undeva din Italia", următorul comunicat oficial No. 135:

In Africa de nord, aviația noastră a bombardat barăcile dela Ras el Rum și șoseaua dela est de Marsa Matrah, instalațiile aeronautice dela Maaten Bagush, barăcile din această localitate, iar la Fuka a bombardat calea ferată. Deasemeni au fost bombardate instalațiile aeronautice dela El Daba.

Toate avioanele noastre s'au înapoiat tefere.

Aviația inamică a bombardat Bardia și Halfaia, fără a face nici victime și nici pagube. A fost din nou bombardată localitatea Benghazi, unde inamicul a aruncat numeroase bombe incendiare și explozibile, asupra portului și centrului locuit. Au fost atinse câteva case din cartierul musulman. Nu sunt victime sau pagube la obiectivele militare.

In Africa orientală, un atac inamic, dat împotriva localității Gherille, cu ajutorul trupelor motorizate a fost respins cu concursul aviației italiene.

Avioanele inamice au făcut incursiuni în contra localității Todignac (lacul Rudolf), Barantu, Decamere și Massasuah. Pagubele provocate sunt mici. Sunt numai câțiva răniți. Un atac fără niciun rezultat a fost dat și împotriva unei alte localități.

In noaptea de 19 Octombrie una dintre formațiunile noastre de bombardament, DUPĂ UN SBOR DE CIRCA 4.500 KM., A DAT O ACȚIUNE OFENSIVĂ IMPOTRIVA UNUI IMPORTANT CENTRU PETROLIFER DIN INSULA BAHREIN, POSESIUNE ENGLEZĂ DIN GOLFUL PERSIC.

Obiectivul era format din rafinerii, o conductă pipe-line, depozite și rezervoare pentru păstrarea carburanților. Intreg obiectivul a fost atins puternic. S'au produs numeroase incendii, cari au putut fi văzute dela o mare distanță.

TOATE AVIOANELE NOASTRE S'AU INAPOIAT TEFERE.

IN DOUĂ ZILE SUBMARINELE GERMANE AU SCUFUNDAT 320 MII TONE DE VASE BRITANICE

Singur locotenentul Prien a scufundat într'o zi opt vapoare

BERLIN, 20 (Rador). — Inaltul comandament al armatei germane publică Duminecă la amiază următorul comunicat:

In noaptea de 19 spre 20 Octombrie submarine germane au atacat din nou și cu cel mai desăvârșit succes un convoi britanic.

După cum s'a anunțat anterior, INTR'O SINGURA NOAPTE, AU FOST SCUFUNDATE 17 VAPOARE DE COMERȚ INAMICE cu o deplasare totală de 110.000 tone, DIN CIFRA ACEASTA 50.500 TONE AU FOST SCUFUNDATE DE SUBMARINUL COMANDAT DE CĂPITANUL DE VAS PRIEN, CARE A DISTRUS 8 VAPOARE. El este primul comandant de submarin german care a reușit să scufunde peste 200.000 tone inamice. Căpitanul Prien ocupă astfel locul de frunte pe lista comandanților de submarine germane.

Submarinul comandat de locotenentul de vas Endrass, care a luat parte la acțiunea din noaptea trecută, a reușit să scufunde peste 40.000 tone inamice, în acțiuni izolate.

Alte submarine anunță că au torpilat în total peste 43.000 tone inamice. Aceste vapoare navigaseră în alte convoaie.

IN CURS DE DOUĂ ZILE SUBMARINELE GERMANE AU SCUFUNDAT IN TOTAL 327.000 TONE DE VAPOARE DE COMERȚ INAMICE. Submarinele germane au scufundat două convoaie britanice și mai multe vase izolate.

CU TOATE CONDIȚIUNILE ATMOSFERICE DEFAVORABILE, AVIAȚIA GERMANĂ A CONTINUAT ATACURILE SALE IMPOTRIVA CAPITALEI ANGLIEI și a numeroase obiective, ce prezintă importanță din punct de vedere militar, în Anglia centrală și meridională.

In timpul nopții, formațiuni puternice au atacat Londra fără încetare, ARUNCAND ASUPRA CAPITALEI ENGLEZE MARI CANTITAȚI DE BOMBE UNELE DINTRE ELE FIIND DE CALIBRUL CEL MAI MARE.

Printre punctele atinse se menționează uzina de gaz aerian dela Greenwich, docurile West India, fabricile de materiale de aviație dela Handley-Page, o imensă instalație de alimentare cu apă, precum și mai multe gări, în care s'au declarat numeroase mari incendii. Flăcările se ridică până la 1.000 metri deasupra solului.

FORMAȚIUNI GRELE DE LUPTĂ AU ATACAT INSTALAȚIILE DIN PORTUL LIVERPOOL, UZINELE DE ARMAMENT DELA COVENTRY ȘI DIN ALTE CENTRE MILITARE ALE ANGLIEI, în sud și centru, aruncând asupra obiectivelor bombe bine țintite.

Inamicul nu a întreprins nicio incursiune deasupra teritoriului Reichului.

Sute de avioane germane au bombardat Londra

BERLIN, 20 (Rador). — Mai multe sute de avioane germane de luptă au sburat noaptea trecută deasupra Londrei.

Instalațiile militare și de utilitate publică cele mai importante, au fost atacate, în atacurile de Sâmbătă noapte, cu bombe de cel mai mare calibru.

Obiectivele se află în cartierele capitalei britanice, cari au o importanță militară.

In timpul unui atac massiv, dat Sâmbătă seara, împotriva liniilor feroviare din apropierea gării dela Waterloo, numeroase linii au fost distruse complet.

Se știe că acest nod de comunicație feroviară britanică prezintă o foarte mare importanță, fiindcă aci se face joncțiunea între diferitele linii importante ale sistemului feroviar englez.

NUMEROASE INCENDII S'AU DECLARAT DIN CAUZA BOMBARDAMENTELOR GERMANE, IN IMPREJURIMILE DOCURILOR EAST AND WEST INDIA.

LOCOTENENTUL PRIEN FELICITAT DE FÜHRER

BERLIN, 20 (Rador). — Fuehrerul și comandantul suprem al forțelor armate germane a conferit locotenentului de vas Prien „foile de stejar" pentru Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, adresându-i telegrama următoare:

Apreciind cu gratitudine atitudinea eroică pe care ați dovedit-o în luptă pentru viitorul poporului nostru, vă confer, cu ocazia totalizării a 200.000 tone de vapoare inamice scufundate, „foile de stejar" pentru Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, dv. fiind al cincilea ofițer din forțele armate germane care se bucură de această înaltă distincție.

DUMINECĂ

PATRU ALARME AERIENE LA LONDRA

BERLIN, 21 (tp). — După cum se comunică din Stockholm, Londra a trebuit să îndure Duminică patru alarme aeriene.

Atacurile germane au urmat în intervale foarte scurte. La ora 17, când s'au trimis ultimele știri, alarma a continuat. După comunicări engleze oficiale, distrugerile suferite de Londra și mai multe regiuni din Anglia în noaptea spre Duminică, întreg toate distrugerile suferite până acum.

Londra a fost și acum centrul atacurilor. S'au produs mari pagube în diferite întreprinderi industriale și comerciale. Numărul incendiilor a fost considerabil.

Este semnificativ că serviciul de informații englez n'a admis încă niciodată atâtea pagube ca acuma. Acțiunile aviației germane s'au resimțit toată noaptea, fiind concentrate însă în special în trei mari atacuri.

MĂRIREA DE POPULAȚIE ȘI DE TERITORIU A UNIUNII SOVIETICE

BERLIN, 21 (tp). — Oficiul statistic al Reichului a publicat Sâmbătă o interesantă privire în raport cu mărirea de teritoriu și de populație a Uniunii Sovietice.

Dela Septembrie 1939 populația Uniunii Sovietice a crescut cu 23 milioane oameni, atingând numărul de 193 milioane.

Rușii propriu ziși numără 100 milioane, formând acuma 51, la sută din întregul populației, înainte fiind proporția de 58,1 la sută. Procentul ucrainienilor s'a ridicat dela 16.5 la 18.4 la sută a populației Uniunii.

La fel s'a ridicat și procentul rușilor albi dela 3,1 la 4,3 la sută, iar cel al evreilor dela 1,8 la 2,4 la sută.

Teritoriul Uniunii Sovietice s'a mărit dela 21,18 milioane kmp. la 21.64 milioane kmp. Noile teritorii alipite la Uniunea Sovietică sunt din cele mai des populate ale Uniunii.

Densitatea populației s'a ridicat dela 8 la 8,9 locuitori de kmp.

Grecia și Turcia să nu se lase seduse de d. Eden

ROMA, 21 (tp). — In ediția de Duminică a ziarului „Voce d'Italia" publică un articol al d-lui Gayda, în care acesta avertizează Grecia și Turcia, ca aceste state să nu se lase seduse de intrigile d-lui Eden.

De numele acestui domn sunt legate cele mai mari greșeli și eșecurile ireparabile ale politicei engleze.

Dacă Anglia ar încerca să se amestece în treburile Greciei și ale Turciei, ar primi răspunsul cuvenit.

Cu privire la Egipt, d. Gayda scrie că Anglia intenționează să amestece guvernul egiptean într'o problemă care inspiră poporului egiptean cea mai mare neîncredere.

D. Gayda subliniază în fine că acțiunea mareșalului Graziani din Egipt nu se va opri.

Ofițeri superiori trecuți în rezervă

D. general Ion Antonescu, conducătorul Statului și președintele Consiliului de miniștri, a semnat decretele prin care:

d-lui lt. comandor av. Petre Constantin din aeronautica regală i s'a acordat un concediu de disponibilitate specială pe timp de 2 ani cu începere dela 1 Octombrie a. c. și până la 30 Septembrie 1942;

d-lui general de escadră Giossan Gr. Haralambie din aeronautica regală i s'a acordat un concediu de disponibilitate specială pe timp de 2 ani, cu începere dela 1 Octombrie a. c. până la 30 Septembrie 1942.

La expirarea concediilor, sus numiții ofițeri se trec din oficiu în poziția de rezervă.

MARELE STAT MAJOR NU MAI REZOLVĂ NICI O CERERE RELATIV LA RESTITUIRI ȘI SCUTIRI DE RECHIZIȚII

COMUNICAT

Se aduce la cunoștința tuturor proprietarilor de bunuri rechiziționate și care se află încă la unitățile armatei că, începând dela 20 Octombrie 1940, Marele Stat Major nu mai rezolvă nici o cerere relativ la restituiri și scutiri de rechiziții.

Cererile de asemenea natură se vor adresa:

1) Cele relativ la restituiri de rechiziții de orice natură, direct unităților respective, care le vor soluționa în limita posibilităților și ordinelor primite.

2) Cele relativ la scutiri de rechiziție, se vor adresa:

— Cercurilor de recrutare, pentru animale, harnașamente, trăsuri hipo și biciclete;

— Comandamentelor Teritoriale respective, pentru autovehicule și motociclete.

Cererile de asemenea natură, ce vor fi primite la Marele Stat Major, după 20 Octombrie 1940, nu vor mai fi soluționate și vor fi clasate la dosar.

3) Chestiunile de rechiziții, de orice natură, aparținând autorităților de stat, se vor adresa Marelui Stat Major.

Imbrăcăminte de iarnă pentru refugiați

Cei cari posedă bonuri pentru ridicarea efectelor de iarnă se vor prezenta la Sediul Crucii Roșii, biroul refugiaților din Piața Amzei 24, după cum urmează:

Luni 21 a. c. a. m. numerile dela 1—50.

Luni 21 a. c. p. m. numerile dela 50—100.

Marți a. c., a. m. numerile dela 100—150.

Marți 22 a. c., p. m. numerile dela 150—200.

Miercuri 23 a. c., a. m., numerile dela 200—250.

Miercuri 23 a. c., p. m., numerile dela 250—300.

Joi 24 a. c., a. m., numerile dela 300—350.

Joi 24 a. c., p. m., numerile dela 350—400.

Vineri 25 a. c., a. m., numerile dela 400—450.

Vineri 25 a. c., p. m., numerile dela 450—500.

Sâmbătă 26 a. c., a. m., numerile dela 500—550.

Sâmbătă 26 a. c. p. m. numerile dela 550—600.

Pentru cei cari mai au bunuri de lichidat în Cadrilater

Comunicatul comisiunii mixtă româno-bulgară pentru schimbul de populație

Se reamintește că Românii cari au locuit în Cadrilater pot să se înapoieze până la 14 Decembrie 1940 la locuințele lor în scopul de a-și ridica obiectele (bagaje, cereale, păsări, etc.) pe care nu le-au putut lua cu ei, sau de a proceda la lichidarea chestiunilor bănești. Li se atrage însă atențiunea că nu vor putea trece frontiera fără un interes real.

Cei cari doresc să se ducă în Cadrilater trebue să aibă o autorizație indviduală eliberată de Comisariatul general al Dobrogei (respectiv prefectura județului Ialomița) și vizată de Comandamentul militar local și de d. Nicoloff, delegat autorizat al guvernului bulgar. Comisariatul are sediul la Constanța, strada Dimitrie Sturza No. 23, iar d. Nicoloff are biroul la primăria Constanța unde primește zilnic între orele 11 și 13.

Președintele delegației române,
General POTOPEANU

S'a reînființat consiliul tehnic al pădurilor

D. general Ion Antonescu, conducătorul Statului și Președintele Consiliului de miniștri, a semnat decretul lege prin care s'a reînființat consiliul tehnic al pădurilor, pe lângă ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Acest consiliu se compune din 5 membri, numiți prin decret la propunerea ministerului Agriculturii și Domeniilor. Prin decretul de numire se va desemna și președintele acestui Consiliu.

Consiliul lucrează valabil cu un număr de cel puțin 3 membri. Avizele consiliului tehnic se iau cu majoritate de voturi. In caz de paritate votul președintelui decide.

Avizele se execută numai după aprobarea lor de către ministru.

Atribuțiunile consiliului sunt cele prevăzute în codul silvic din 1910, complectate prin legea modificatoare din 1920, legea pentru organizarea pădurilor din 1930, legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930, legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 1935, precum și legea pădurilor de protecție din 1935.

Toate lucrările consiliului tehnic vor fi puse sub directa dirijare a ministerului Agriculturii și Domeniilor.

ULTIMA ORA

CASA M. S. REGELUI

Comunicat Nr. 3

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

Până în ziua de 20 Octombrie a. c., M. M. L. L. Regele şi Regina Mamă Elena au primit în audienţă următoarele persoane:

E. S. Monseniorul Andrea Cassulo, Nunţiu Apostolic.

D. general à la suite Alexandru Filitti.

D. Cezar Popescu, primarul oraşului Sinaia.

D. ambasador N. Petrescu Comnen, ministrul României pe lângă Sfântul Scaun.

D. dr. I. Costinescu, preşedintele Crucii Roşii.

D. Horia Sima, vice preşedintele Consiliului de miniştri.

D. Dinu C. Hiott, ministrul României la Vichy.

D. I. Vojen, ministrul României la Roma.

D. colonel Corbuleanu, ataşatul militar al României la Roma.

D. colonel Just, ataşatul militar al Germaniei la Bucureşti.

E. S. d. Constantin Collas, ambasadorul Greciei la Bucureşti.

D. general Hansen, comandantul Misiunei militare germane în România.

D. general Speidel, comandantul Misiunei militare aviatice germane în România.

D. colonel Hauffe din Misiunea militară germană.

D. maior Schömmell, din Misiunea militară germană.

Bucureşti, 20 Octombrie 1940.

AUDIEREA JANDARMILOR CARI AU UCIS PE CĂPITAN, PE NICADORI ŞI DECEMVIRI

Cercetările comisiei de anchetă criminală

Comisia specială de anchetă criminală de pe lângă Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie care cercetează imprejurările asasinării Căpitanului Corneliu Codreanu, a Nicadorilor, Decemvirilor şi sutelor de legionari răpuşi în timpul prigoanei deslănţuită de trecutul regim contra naţionaliştilor, a continuat eri dimineaţă instrucţia audiind pe următorii plutonieri majori şi grade inferioare: Oancea Gheorghe, şeful postului Pantelimon, Neacşu Crăciun şeful postului Şerban Vodă; Zeinescu N-lae, şeful postului Băneasa; soldat Barabaş Ion din legiunea de jandarmi Bucureşti; sergent instr. Gheorghe Petre; plutonier Roman; plutonier Balaida N-lae şi alţii.

Cei arătaţi mai sus au transportat în noaptea de 29—30 Noembrie 1938 dela Râmnicul-Sărat la Jilava pe cei 14 fruntaşi legionari ucişi în acest drum lângă pădurea Tâncăbeşti.

Comandantul unei baterii germane însoţit de prietenul său patruped, inspectează piesele pe poziţii

RINUL A INCETAT DE A MAI FI O GRANIŢĂ

Prima manifestaţie germană în Alsacia realipită la Marele Reich

STRASBOURG 21 (Rador). — Agenţia D.N.B transmite:

Intr'o orbire fără margini, Franţa şi Anglia au declarat războiu Germaniei şi, făcând aceasta, au pierdut, încăodată şi acum pentru totdeauna, Alsacia, care se înapoiază la proprietarul său legitim Germania.

Acestea sunt cuvintele rostite de şeful administraţiei civile în Alsacia, gauleiterul şi reichssthalterul Wagner, la prima mare manifestaţie, care s'a ţinut la Strassbourg, de când Alsacia a fost readusă sub protecţia germană.

GERMANIA IŞI APARA DREPTUL

Este un adevăr istoric, a adăugat oratorul, că de 1000 ani Germania şi-a apărat regiunile din Apus, pe când Franţa a atacat, într'un şir nesfârşit de războaie, Germania şi a smuls, bucată cu bucată din Reich şi din spaţiul rasial germanic, Germania nu s'a luptat deci la Apus decât pentru a-şi apăra dreptul.

REDRESAREA ALASCIEI

Reichsstattalterul a înşirat apoi măsurile care au fost luate imediat pentru începerea redresării Alsaciei şi anume:

1) Indestularea populaţiei cu hrană, îmbrăcăminte şi combustibil;

2) Reorganizarea transporturilor;

3) Reorganizarea comunicaţiilor postale şi telegrafice;

4) Eliberarea soldaţilor alsacieni din serviciul militar francez şi din captivitate;

5) Repatrierea populaţiei evacuate;

6) Reparaţia clădirilor care au suferit stricăciuni;

7) Aprovizionarea Alsaciei cu vite şi în deosebi cai, precum şi cu căruţe;

RECONSTRUIREA

8) Pregătiri pentru reconstruirea localităţilor distruse;

9) Procurarea de lucru;

10) Redresarea economiei alsaciene, paralizată în mare parte în urma ostilităţilor şi

11) Adaptarea salariilor şi a preţurilor la nivelul celor din Reich.

Gauleiterul a anunţat apoi că Universitatea din Strassbourg va fi redeschisă în primăvara anului 1941.

Franţa, a încheiat d. Wagner la sfârşitul discursului său, viu aplaudat, nu va mai avea prilejul să atace Germania şi să facă războiu în Alsacia sau Germania. Rinul a încetat de a mai fi o graniţă.

INTENSĂ ACTIVITATE DIPLOMATICĂ IN SUD-ESTUL ŞI IN ORIENTUL APROPIAT

LYON, 21 (Rador) — Agenţia Havas transmite:

Ziarul „Le Temps" semnalează diferite simptome ale activităţii diplomatice excepţionale ce se desfăşoară în sud-stul Europei şi în Orientul Apropiat.

Conversaţiile turco-ruse, conferinţa din Istanbul a reprezentanţilor diplomatici ai Marei Britanii în statele balcanice şi călătoria d-lui Eden la Cairo, care va fi urmată, după cum se anunţă, de vizite la Ankara şi Atena dau loc la cele mai diferite comentarii în lumina cărora este totuşi foarte greu să se precizeze aspectul unei situaţii, dominată de factori, cari nu sunt încă bine definiţi.

Este însă sigur că această activitate diplomatică poate avea o însemnătate capitală dacă, cum se presupune, ea trebue să ducă la luarea unor noui atitudini.

„Le Temps" socoate că faptul cel mai însemnat îl constitue negocierile ruso-turce. Ziarul înfăţişează diferitele puneri la punct din care rezultă că atitudinea Uniunii Sovietice nu s'a modificat şi încheie astfel:

Politica Uniunii Sovietice se întemeiază exclusiv pe neutralitatea în războiul actual şi pe apărarea propriilor sale interese. Acesta este aspectul cel mai caracteristic al politicii ruse dela începutul crizei europene şi această atitudine a asigurat Sovietelor prea multe folose pentru ca Moscova să se poată găsi a o părăsi fără motive deosebit de grave, care nu pot fi discernate până acum în situaţia de fapt a Orientului Apropiat.

ATAŞATUL DE PRESĂ AL FRANŢEI LA WASHINGTON, A RESTAT DE ENGLEZI IN INSULELE BERMUDE

WASHINGTON, 21 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

După informaţii de presă, care nu au fost confirmate oficial până acum, d. Brousse, ataşatul de presă pe lângă ambasada Franţei la Washington, a fost arestat în insulele Bermude de autorităţile britanice pe când se ducea la postul său.

Corespondenţa pe care o avea cu sine şi care era destinată ambasadei a fost confiscată.

D. Brouse a protestat energic împotriva acestor măsuri arbitrare.

D. EDEN A SOSIT IN TRANSJORDANIA

AMSTERDAM, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După o informaţie a agenţiei „Reuter", d. Anthony Eden, ministrul de Războiu al Marei Britanii, a sosit în Transjordania venind via Ierusalim.

D. Eden este însoţit de generalul Wavel, comandantul suprem al trupelor britanice din Orientul Mijlociu.

In cursul călătoriei sale, d. Eden a făcut o vizită emirului Abdullah al Transjordaniei.

AVIOANELE JAPONEZE AU BOMBARDAT DIN NOU OBIECTIVELE MILITARE DIN BIRMANIA

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Avioane din serviciul marinei japoneze au bombardat Duminică, pentru a doua oară, marea şosea ce traversează Birmania.

Aviatorii japonezi au avut ordin să distrugă, în primul rând podurile importante.

Se declară că ei şi-au îndeplinit misiunea primită, cu toate că vizibilitatea a fost rea, iar deasupra regiunii muntoase din provincia Yunan se formaseră nouri groşi.

Convoiuri de autocamioane au fost bombardate de avioanele japoneze. Numeroase vehicule au fost distruse. Convoiurile au fost împrăştiate.

O altă formaţie de avioane japoneze de bombardament a atacat din nou aşezămintele industriale de interes militar, precum şi o fabrică de muniţii din regiunea dela sud-vest de Mengtse. Toate bombele aruncate şi-au atins obiectivele.

IMPUNĂTOARE PARADĂ MILITARĂ LA TOKIO IN PREZENŢA MIKADOULUI

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

După recenta demonstraţie navală dela Yokohama, o mare paradă militară s'a desfăşurat, Luni dimineaţa, la Tokio, în prezenţa Impăratului.

Din zorii zilei, 50.000 de oameni, din toate armele, au defilat în piaţa Yoyogo, sub comanda generalului principe Asaka.

In accentele imnurilor naţional şi imperial, Mikadoul şi-a făcut apariţia şi a trecut în revistă, călare, formaţiunile militare. Impăratul era însoţit de suita sa şi de ataşaţii militari ai puterilor axei.

Două sute de care de asalt uşoare şi grele şi cinci sute de avioane au luat parte la parada, care a ţinut două ore.

Defilarea a luat sfârşit printr'o scurtă cuvântare pe care Impăratul a adresat-o trupelor şi la care a răspuns ministrul de Războiu, generalul Tojo.

Treizeci de mii de rude ale celor morţi pe câmpul de onoare şi care veniseră din toate colţurile ţării pentru un pelerinaj la sanctuarul Yasusuim au luat parte la manifestaţie.

In afară de acestea, au mai luat parte vreo 100.000 de spectatori printre cari se aflau reprezentanţi ai armatei, ai administraţiei civile şi corpul diplomatic.

COMISIA DE NAVIGAŢIE A ST.-UNITE A CERUT ARMATORILOR AMERICANI SĂ COMUNICE POZIŢIA VASELOR

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Ziarul „Herald Tribune" anunţă că de către comisia de navigaţie a Statelor Unite s'a cerut telegrafic tuturor societăţilor de navigaţie americane să comunice imediat, tot telegrafic, numele şi poziţiile tuturor vapoarelor lor, cari au o deplasare mai mare de 2.000 tone.

Comisia de navigaţie a Statelor Unite a mai cerut ca până la noui ordine să i se ecomunice informaţii precise asupra viitoarelor deplasări ale vapoarelor în chestiune.

Deocamdată nu se arată motivul pentru care s'au luat dispoziţiunile de mai sus.

Armatorii americani cred că este vorba de o măsură de prevedere luată în vederea nevoii ce ar putea să se prezinte subit de a se evacua cetăţenii Statelor Unite aflaţi în Extremul Orient sau în Europa.

In mai multe rânduri, dela izbucnirea actualului război, aceeaşi cerere a fost adresată armatorilor americani şi la vapoarele ce stabilesc legătura între Statele Unite şi coastele europene ale Atlanticului, pe deoparte, iar pe de altă parte la vapoarele ce fac legătura între Statele Unite şi coastele asiatice ale Oceanului Pacific.

ATACUL GERMAN ASUPRA LONDREI A DURAT DELA VENIREA NOPŢII ŞI PÂNĂ IN ZORII ZILEI

Comunicatul oficial britanic

LONDRA, 21 (Rador). — Ministerele Aerului şi Securităţii Interne publică Luni dimineaţă următorul comunicat:

Atacurile inamice principale, în cursul orelor de întuneric, au fost îndreptate împotriva regiunilor Londra şi Midlands.

Ambele atacuri au început imediat după venirea nopţii. Atacul în contra Londrei s'a terminat în zorii zilei de Luni, iar acela împotriva regiunii Midlands a durat ceva mai mult.

Două avioane inamice au fost doborâte în timpul nopţii.

In regiunea Londrei se semnalează pagube la clădiri. Numeroase case au fost incendiate. Câteva persoane au fost omorâte, iar altele rănite.

In Midlands, atacul a fost îndreptat în special în contra unui oraş, cu toate că bombe au fost aruncate şi în alte districte din această regiune.

In mai multe alte regiuni din Anglia au fost aruncate bombe în cursul unor atacuri intermitente sau izolate. In general nu sunt pagube, însă în câteva districte mai multe case de locuit şi clădiri au suferit avarii. Numărul victimelor din aceste regiuni nu este mare. Sunt însă câţiva morţi.

In toate districtele echipele de pompieri au activat cu succes în contra incendiilor.

Duminică, au fost distruse 7 avioane inamice. Trei avioane de vânătoare britanice sunt pierdute, însă piloţii au reuşit să se salveze.

JAPONIA RĂSPUNDE PRIN ACŢIUNI RADICALE DACĂ ANGLIA ŞI STATELE UNITE VOR CONTINUA CU MĂSURILE OSTILE

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Presa japoneză comentează pe larg numirea unui nou comandant suprem al trupelor japoneze din China de sud.

Desemnarea lt. generalului Ushirogu, precum şi bombardamentele din strâmtoarea Birmaniei, dovedesc, — scrie ziarul „Kokumin Shimbun", — ferma voinţă a armatei japoneze de a face faţă nouei situaţii.

Armata japoneză, care operează în China de sud, acordă o deosebită importanţă intrării efectivelor japoneze în Indochina franceză. Reluarea traficului prin Birmania confirmă intenţia Angliei şi Statelor Unite de a spori treptat influenţa lor în Extremul Orient. Este evident că cele două ţări au intenţia de a împiedica Japonia să creeze o ordine nouă. Dacă Anglia şi Statele Unite continuă să ia măsuri atât de ostile, Japonia va răspunde prin acţiuni radicale.

Toate aceste consideraţiuni, termină ziarul, dau o şi mai mare importanţă numirii lt. generalului Ushirogu.

Nici o negociere cu Anglia

TOKIO 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Purtătorul de cuvânt al ministerului afacerilor străine a răspuns că „Japonia nu este dispusă să negocieze", la o întrebare ce i-a fost adresată de un ziarist, care voia să ştie dacă Japonia continuă sau nu să insiste pe lângă autorităţile britanice pentru ca acestea să precizeze dacă şi în viitor şoseaua spre Hong-kong va rămâne închisă.

Japonia, a continuat purtătorul de cuvânt, a exprimat în mai multe rânduri punctul său de vedere, în sensul că prin angajamentele anterioare nu se prevăzuse închiderea traficului decât pe un timp limitat.

„CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar 5-7-9.